

PREMIILE FLACĂRA

SE VOR DECERNA LUNI, 13 Iunie, LA ORELE 19,
LA WORLD TRADE CENTER BUCUREȘTI

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

Nr. 23 • 8-14 iunie 1994 • 24 pagini - 200 lei - 3.70 DM a

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICAȚIILE
Flacăra

Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef **LIVIU TIMBUS**

Premieră absolută!

STAREA FIZICĂ A TRICOLORILOR ÎN TIMPUL ZBORULUI LOR SPRE SUA

• *Aceste date au fost obținute prin metode paranormale.
Colaboratorul care ni le-a oferit va reveni în numărul viitor
cu amănunte surprinzătoare!*

GICA POPESCU: Probleme ușoare cu umărul și
mâna dreaptă.

GHEORGHE HAGI: Ușor piciorul stâng.

FLORIN RADU RĂDUCIOIU, MIODRAG BELODE-
DICI, ILIE DUMITRESCU: stare bună.

DAN PETRESCU: Omoplatul stâng, mâna stângă,
foarte ușor piciorul stâng. A cărat probabil ceva foarte
greu.

PANDURU: Ceafa ar fi trebuit masată. Probleme
ușoare cu mâna stângă, mai sus de cot.

BOGDAN STELEA: Ar putea avea probleme cu ca-
petele coloanei vertebrale. Tuse seacă sau fumează
foarte mult.

IONUȚ LUPESCU: Glezna de la piciorul drept îi
poate face oarecare probleme. Ceva îi îngreunează
mâna dreaptă. Probabil un ghiul.

FLORIN PRUNEA: Posibile probleme cu nervul
sciatic. Spectrul energetic al plămânului stâng este mai
slab. Fumează cumva?

ANGHEL IORDĂNESCU: La ora 15,19 dormea sau
se afla pe punctul de a adormi. Probleme cu mijlocul,
mâna dreaptă, spondiloză, umeri și o posibilă migrenă
în jurul calotei craniene.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

**Festival
internațional
într-un sat
brașovean**

• *La Căța, poetul
Frieder Schuller
reunește muzicieni,
poeti și actori*

(pag. 12-13)

La numai 7 ani

**Denis Chiurtu—
cel mai tânăr
magician
din România**

(pag. 18)

**O sculptură de Brâncuși
vândută într-o gură de metrou?**

• *Misteriosul destin al unei colecții de artă*

(pag. 4)

**GEPA
Center**

*Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră*

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

DECLARAȚIE ÎMPOTRIVA ABERAȚIILOR LUI VADIM

Împreună cu întreaga opinie publică românească, noi, membrii Partidului Democrat, participăm la Revoluția din decembrie '89, exprimăm un protest hotărât și condamnăm cu toată forța credinței noastre în valorile libertății și democrației afirmațiile calomnioase, dublate de un limbaj lipsit de orice urmă de bun simț, ale lui Corneliu Vadim Tudor la adresa aceluia care — prin curaj exemplar, prin spiritul lor de sacrificiu — au sfidat moartea, au luptat pentru înlăturarea regimului totalitar comunist, pentru a se crea un nou destin națiunii române atât de greu încercate.

Tăcerea noastră în acest caz ar însemna să nu ne dovedim demni de cei care s-au jertfit, de milioanele de oameni care au ieșit în stradă atunci, în decembrie '89, pentru a scăpa țara de dictatură, de impură, de foamete, de frig, de tot cortegiul de umilințe la care au fost supuși timp de decenii. Când numitul C. V. Tudor — care se numără printre cei mai zelosi laudători ai dictatorilor — spune despre revoluționarii că sunt „infractori de drept comun”, „putregaluri sociale”, „bandă de răufăcători”, „lipitori”, sentimentul nostru de revoltă, de indignare, este dublat de hotărârea de a nu lăsa să se întindă pecinginea marelui ceagăst, de a nu lăsa să-i facă de cap — în continuare — forțele destabilizatoare, antinaționale și antipatriotice. Respingem cu indignare diversivitatea privind așa-zisul complot „pentru răsturnarea prin forță a regimului actual, a președintelui Ion Iliescu și instalarea Regelui Mihai până la data de 17 iunie a.c.”.

Domnul Ion Iliescu s-a aflat împreună cu noi în Revoluție, în lupta pentru victoria acesteia și, indiferent de pozițiile noastre politice, care pot fi diferite, meritele sale nu pot fi negate, după cum nu poate fi negată legalitatea și legitimitatea alegerii sale ca șef al statului.

Considerăm că Senatul, a cărui existență a fost determinată — asemenea tuturor instituțiilor democratice din România — de victoria Revoluției din decembrie '89, trebuie să pună în practică de îndată instrumentele regulamentare pentru retragerea calității de parlamentar a lui C. V. Tudor, a tuturor celor care, prin faptele lor, promovează poziții deosebit de periculoase pentru țară, pentru statul de drept, pentru opera de reconstrucție națională.

PETRE ROMAN, CAZIMIR IONESCU, BOGDAN TEODORU, RADU HERCEANU, RADA ISTRATE, ADRIAN VILAU, BOGDAN NICULESCU-DUVAZ, ALEXANDRU SASSU, ARISTIDE DRAGOMIR, VIOREL LIXANDROIU, CRISTIAN DUMITRESCU, VASILE BRAN, SORIN VORNICU.

Lumea strănută, aleșii discută

EI FAC LEGI. PENTRU NOI...

Legea învățământului inghesuită la Cameră

În Camera Deputaților au început discuțiile pe marginea Legii învățământului. Momentul cu pricina pare să genereze noi tensiuni în rândurile CDR, pentru că există semnele unei relații încordate între UDMR și restul formațiunilor din această alianță. Situația creată are la origine modul în care opoziția tratează unele amendamente aduse de UDMR acestui proiect. PNTCD se abține de regulă sau votează contra. La fel PER și PSDR. Doar deputații PL '93 sprijină propunerile, dar parlamentarii acestui partid au lipsit masiv de la dezbateri săptămâna trecută, astfel că ajutorul acordat a fost nesemnificativ. UDMR n-a reușit să impună, practic, nici un amendament. Dacă aliații din Convenție vor continua să nu acorde sprijinul necesar, nu este exclusă părăsirea acestei grupări. Iritarea sună cam așa: „Ne-am saturat să sprijinim totul necondiționat, fără să primim nimic în schimb. Să nu se uite că noi am dat un milion de voturi candidatului CDR la președinție”.

Senatul ia la bani mărunți camerele omului

Dacă în Camera Deputaților se vorbește despre învățământ, în Senat se discută despre imobilele naționalizate de regimul comunist. La proiectul guvernamental existent — criticat de altfel și de cei doi raportori speciali ai Consiliului Europei — s-au adăugat peste noapte alte amendamente propuse de executiv, despre care membrii Comisiei senatoriale de specialitate nu știu nimic. Guvernul susține însă că modificările fuseseră discutate și aprobate încă de acum o lună și jumătate. Potrivit unor surse avizate, amendamentele cu pricina — dacă vor fi adoptate — vor face posibilă restituirea doar a acelor imobile confiscate în care foștii proprietari sunt chiriași. Poate că în acest fel va răsufla ușurat și Ion Gheorghe Maurer...

Semnalăm și mobilizarea „exemplară” de care opoziția din Senat dă dovadă. Pentru că, deși deține aici 65 mandate, de aproape un an încocoșe la vot nu contabilizează mai mult de 34 sufraji. Halal! Cât privește actuala putere, se pare că a uitat, sau pur și simplu nu-i pasă că a ratificat Convenția Europeană pentru Drepturile Omului!

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Ofensiva PL '93 pe muchie de cuțit

În săptămâna care s-a scurs, cea mai comentată acțiune politică a fost, fără îndoială, propunerea PL '93 de a transforma Convenția Democrată în partid. Nu cu mult timp în urmă, liderii liberalilor se străduiau să convingă unele asociații din CDR că funcționarea acesteia pe baza unui singur grup parlamentar în Senat și Camera Deputaților este păguboasă: s-ar pierde în acest fel funcții de vicepreședinți,

secretari și chestori. Or, recenta propunere tocmai la acest deznodământ ar conduce!

Care sunt, deci, efectele pozitive ale acestui demers? Ne aflăm, se pare, în fața unei strategii a tinerilor liberali. În ultimele 4 săptămâni, după solicitarea de punere sub urmărire penală a d-lor Văcăroiu și Georgescu, PL '93 a mai comis câteva epistole către Cotroceni, a făcut tă-

răboi (justificat, de altfel), pe marginea caselor naționalizate, a răspuns scrisorilor venite de la președinție, a fost aproape singura formațiune de opoziție aflată în primul planul mass-media. În cazul unui eșec al CDR la alegerile din '96, liberalii s-ar putea mândri că au fost singurii care cu doi ani înainte au atras atenția asupra acestei eventualități.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

DI Dinu Patriciu se grăbește

• Acuză CDR de ineficiență, dar neglijază riscurile propunerii sale

„Propunerea noastră a fost extrem de serioasă, iar rezultatul ar fi fost o opoziție într-adevăr eficientă, dar a fost vorba în primul rând de orgoli și de veleități, astfel că propunerea noastră a fost respinsă. Dar această alternativă de dreapta este necesară, vrem noi, ea se creează, într-un fel sau altul! Totul este să reușim să creăm foarte repede această alternativă, pentru a nu întârzia încă un ciclu electoral din evoluția țării către o economie prosperă și cu o reală integrare în lumea libertăților europene.

Mai există o problemă individuală a fiecărui om politic din opoziție: în ce măsură își caută legitimitatea în cărțile de istorie, sau înțelege că politica de azi îi poate da legitimitate în viitoarele cărți de istorie? Acesta ar putea fi luat drept un apel foarte sincer al meu către PNTCD. Oricum, această alternativă de dreapta se va construi! Noi am aruncat o sămânță de vorbă, dar prin sedința din 31 mai CDR n-a demonstrat decât că este același for incapabil de a lua decizii!”

MARIAN GHÎTEANU ■

DI Sergiu Cănuș se opune

categoric unificării PDSR-PD

• Nu crede că e vorba de dorința Internationalei Socialiste, ci doar de un zvon

„N-a fost vorba niciodată de unificarea partidului nostru cu nici un alt partid. Zvonul nu știu de unde a apărut: sau este o gafă ziaristică, sau sunt unele persoane care ar vrea să intre sub umbrela noastră de prestigiu. În prezent nu văd utilă o asemenea unificare! Peste ani de zile vom vedea! Dacă în timp îndelungat se va mai forma și manifesta o mișcare social-democratică valabilă — nu declarăm doar — noi vom stabili cea mai bună soluție, benefică pentru țară. Dar la ora actuală nu există așa ceva, un asemenea posibil partener; și, de fapt, nici nu căutăm!”

MARIAN GHÎTEANU ■

●● După ce-a trăsnit o „filipică” de s-a zgâlțâit singur și-a rămas cu ochii-n sus o săptămână, pe Vadim l-a pus dracu să-și plimbe grădile și febra pe la Constanța. Aici, baricadat în prefectura luată cu asalt de multimea furioasă, vânat mai ceva ca un șterg de parizer pe vremea lui Ceaușescu, băiatul a deraiat rău de tot și, extras din mijlocul furtunii de masive forțe polițienești înarmate până-n dinți, și-a tras suflul la ai lui, la o conferință de presă, unde-a făcut niște „dezvăluiri” de s-au crucit și stâlpii de telegraf! Pamfletul ăsta gonflabil care chiar crede că e om politic ne-a făcut program de lovitură de stat și tâmbălău, l-a asasinat pe Iliescu, săracu’, în numele opoziției, pe 17 iunie trecute fix și-a plăns amarnic pe mormântul țării distruse de puci! Cămașa de forță nepusă la timp se lasă cu efecte devastatoare! La asemenea chestii socase în vâzul lumii pe gaura gurii (scuzați expresia, dar jucăm pe terenul adversarului), nici-un om cu stăruință la cap nu-i poate răspunde decât cu citate din România Mare, extrase din murdăriile pe care „autorul” le numește „pamflete”; iată un citat: „Ion

Iliescu: Fraților, oameni-din sat, de e viață? Un c...t!”. Ce mai, te tăvălești de rân de-atâta „spirit de glumă”? Unde mai pui că nici n-a scris cum trebuia; corect era: „un c...v...t!”

●● Și pentru că tot suntem în zonă, să notăm și rezultatul inept al Televiziunii, care a reprodus la Actualitățile de vineri noaptea (și duminică noaptea — sub pretextul unor „precizări” ale PRM) aberațiile suferindului senator. Dacă unu’ are buba la cap, de ce se repede TVR să ne vâre nouă pe gât piramidonul? Ce-ar fi s-o încredințăm pentru încetare la vomă națională?

●● „Tata” Stoica s-a jucat cu cerul și cu pământul, la Poliția din Cluj (unde a fost invitat puțin să dea ochii cu Ana Potcoavă comp.), că va da urgent banii înapoi milioanele de fraieri. Ei hai s-o vedem și p-asta! Dar zece de milioane care au luat calea guvernului, ca impozite pe „afacerea” Caritas — p-astea cine le dă înapoi oamenilor? Restituția ad integrum, eoașilor, asta e!

EUGEN CHIROVICI ■

GEORGE ARION VIATA SUB UN PRESEDINTE DE REGAT

Debarcarea de la Dăbuleni

În vreme ce Regina Elisabeta a II-a a Marii Britanii, Prințul Bernhard al Olandei, Regele Harald al V-lea al Norvegiei, Regele Albert al II-lea al Belgiei, președintele francez François Mitterrand, primul ministru canadian Jean Chretien, primul ministru al Noii Zeelande Jim Bolger, președintele Poloniei Lech Walesa, președintele Republicii Ceha Václav Havel, primul ministru austriac Jean Paul Kerner, președintele Slovaciei Michail Kovak, Marele Duce al Luxemburgului participau la festivitățile prilejuate de împlinirea a cincizeci de ani de la debarcarea aliaților pe

plajele Normandiei — printre altele, emoționant, câțiva veterani septuagenari și chiar octogenari au sărit din nou cu parașuta deasupra acestui teritoriu intrat în istorie, Regina Elisabeta a II-a a oferit un dineu de gală în palatul Guildhall din Portsmouth, în cinstea înalților săi oaspeți, s-a organizat și un grandios spectacol de sunet și lumină, au avut loc jocuri de artificii, s-a inaugurat un monument impunător dedicat memoriei lui Dwight Eisenhower, șeful suprem al operațiunii Overlord, întâmplări care au reținut atenția întregii lumi, care, prin intermediul televiziunii, a fost martoră la aceste clipe de cinstire a unui moment glorios din istoria omenirii, din lupta sa împotriva totalitarismului, evenimente la care România n-a avut nici măcar un emisar obscur al puterii actuale, fiind totuși acolo prin cel mai legitim reprezentant al ei, recunoscut ca atare de organizatorii ceremonialului — Regele Mihai care, însoțit de Alțeta sa, Regina Ana, a avut ca mijloc de deplasare din Elveția până în Franța un Jeep Ford II CP primit în dar din partea Forțelor Armate ale SUA, mașină care a aparținut vestitului general american Patton — președintele nostru de regat a debarcat intempestiv și surprinzător, așa cum îi stă bine unei operațiuni de anvergură, la Dăbuleni, unde, sub protecția unui corp de pază vigilant și bine înarmat, sfidând, cu un curaj demn de marii viteji ai neamului, amenințarea c-ar mai avea puține zile din luminoasa lui viață, a mărșăluit voinicește prin nisipurile odinioară mișcătoare ale comunei, a dat indicații prețioase, demne să figureze în orice tratat consacrat agriculturii („Și din terenuri nisipoase se poate face agricultură”), a meditat profund la destinul umanității, sfidând frivolitatea serbărilor de pe coasta vestică a Europei („Pe această planetă, și așa destul de mică, suntem prea mulți oameni”), a avut un dialog constructiv și de mare perspectivă cu prefectul județului care l-a asigurat că „țărâni nu vor precupeți nici un efort în ceea ce privește lucrarea pământului”, după care a acceptat invitația de a fi musafir la o masă festivă unde s-a ospătat modest, așa cum îi șade bine unui bărbat pe umeri cărui stau multe din poverile unei nații despre care planeta asta, atât de mică, nici nu prea se sinchisește și uneori nici măcar n-are habar pe unde se află, contrar a ceea ce unii naivi sau nătângi mai cred, că fără noi totul s-ar duce de răpă, că noi am fi, adică, buricul pământului.

Scandalul navelor continuă, dar guvernul joacă incorect

Navele ROMLINE au cărat pentru americani, pe bani buni, rachete Patriot în Golf

• Prefăcându-se că nu știe, Ion Honcescu se ia din nou de Traian Băsescu

Războiul dintre Ion Honcescu, șef al Corpului de Control al primului ministru, și Traian Băsescu, fost ministru al transporturilor în guvernul Stoilă, a intrat săptămâna trecută într-o nouă fază. Sunt deja de notorietate acuzațiile pe care persoane fidèle puterii le-au lunsat pe parcursul ultimilor ani împotriva celui ce s-a ocupat o vreme de transporturile românești. Cu navele n-au prea avut noroc până acum. Să ne amintim doar de celebrul contract FORUM-PETROMIN, operă a domnilor VĂCĂROIU și TEODORU. Prilej cu care partea română a fost pe punctul să piardă 42 nave în stare de funcționare. Atunci, Traian Băsescu l-a acuzat pe guvernantul de furnizare de informații confidențiale părții grecești. Replica executivului n-a fost decât o palidă umbră, ministrul transporturilor Paul Teodorescu fiind până la urmă schimbat. Au urmat apoi arestările de la Petromin în legătură cu așa-numita afacere Minerva. Traian Băsescu a susținut sus și tare, înconjurat de documente și casete video, că totul este o făcătură marcă Honcescu. O făcătură a unui om al cărui adjunct este Dan Ioan Mirescu, vicepreședintele PRM. Acum, pînă la urmă legalității guvernamentale uită privirea ageră a vulturului de pe stema PRM către altă companie maritimă: S.C. ROMLINE SA Constanța.

Șeful Corpului de Control susține că Traian Băsescu a prejudiciat partea română în urma aprobării date pentru încheierea unui contract cu firma americană King Shipping Management SA, angajament prin care au fost închiriate navele Mangalia, Tutova și Tuzla. Piesa de greutate a acuzației pare a fi imputarea unui prejudiciu de două milioane de dolari, provenit din neplata chirii de către firma americană. Alt aspect menționat de raportul la care echipa dlui Honcescu lucrează este acela că deși nava Mangalia a fost închiriată inițial pe 3.438 dolari pe zi, contractul a fost ulterior renegociat pentru 900 dolari. Pentru Tutova și Tuzla se plăteau inițial 2.600 dolari pe zi, dar în urma renegocierii s-a stabilit un nivel de numai 1.500 de dolari. Dar să pătrundem nițel în istoria existenței celor 3 bastimente.

De la pierderi de 14 milioane de dolari, la un contract avantajos cu Pentagonul

În 1988, nava Mangalia a produs pierderi cifrate la 1,224 milioane dolari. În 1989, 1,751 milioane dolari, iar în 1990 — 2,018 milioane dolari. O situație la fel de dezastruoasă înregistrău Tutova și Tuzla. Pe scurt, cele 3 „realizări de epoci de aur” creaseră în punga societății Romline o gaură babană de aproape 14 milioane de dolari. Menționăm că cifrele provin din bilanțul aflat la compania cu pricina, deci am putea presupune că un om de calibrul dlui Honcescu ar putea lesne intra în posesia lor. Cum lesne ar putea intra în posesia bilanțului finan-

ciar al celor 3 nave în perioada derulării contractului cu partea americană.

În 1991, nava Mangalia a obținut un beneficiu de 587 de mii de dolari. În 1993, 145 de mii de dolari. În 1992 a înregistrat pierderi cifrate la 184 de mii de dolari. Pe scurt, în cei 3 ani bilanțul este pozitiv. S-a trecut de la pierderi uriașe la câștiguri. Ce-i drept mic, dar câștiguri. La fel stau lucrurile cu feribaturile Tuzla și Tutova.

Este greu de presupus că dl Honcescu nu știe nici de ce s-au modificat chirile. Dacă s-ar interesa, ar vedea că cele 3 nave se aflau sub contract în timpul războiului din Golf. Perioadă în care firma King Shipping contractase cu Pentagonul un transport de material militar, printre care și vestitele rachete Patriot! Cele 3 nave au cărat în un moment dat astfel de armament, iar Pentagonul a plătit peste prețul pieței, având nevoie ca de aer de această logistică. Când războiul a încetat, chirile au revenit la prețul normal de pe piața shipping-ului. Dacă dl Honcescu cunoaște problema, probabil că mizează pe faptul că cei acuzați nu vor pomeni de acest aspect. O facem noi, pentru că nu mai este nici un secret.

Necazurile au început odată cu guvernarea lui Văcăroiu

Furnizăm și un amănunt de natură a releva starea tehnică a acestor bastimente. Deși era specificată o perfor-

manță de navigație de 20 de nautici, ceea ce înseamnă parcurgerea rîului Amsterdam — Douai în 23 zile, transportul a sosit după... 3 luni și jumătate! Datorită condițiilor improprii de la bord, militarii americani plăteau câte 10 dolari spagă pentru a dormi în cabinele echipajului. Pentru întărirea cauzată, Pentagonul pretinde acum companiei Shipping daune de circa 1,2 milioane dolari. Mai trebuie spus că până la finele lui 1992 plata chirilor s-a făcut conform contractului. Disfuncționalitățile au început odată cu 1993, când la guvernare se afla deja dl Văcăroiu cu echipa sa! Mai știm că în contul chirilor restante se convenise la un moment dat ca firma americană să aprovizioneze cu combustibil alte nave ale Romline. În acest fel, partea română a încasat 1,1 milioane dolari. Restul rămas face obiectul unui proces în instanța britanică, întrucât contractul este guvernat de legea britanică. Sunt mari șanse ca Romline să-și recupereze în întregime banii. Dar chiar și așa, cele 3 nave se aflau într-o situație mai bună decât înainte de 1989. Actuala putere are probabil nevoie de propagandă continuă, drept pentru care apelează la tot felul de scule dispuse să șurubărească la panoul frontal al dezinformării!

Vom reveni cu amănunte în numărul următor. Vom reveni și cu detalii despre pagubele pricinuite flotei maritime comerciale de actuala politică a guvernului Văcăroiu în domeniul transporturilor.

RAZVAN DUMITRESCU ■

O sculptură de Brâncuși vândută într-o gură de metrou?

● **Misteriosul destin al unei colecții de artă. ● Lucrări de Grigorescu, Pallady, Tonitza, Amman, Paciurea dispar într-un proces de succesiune**

Pe data de 30 mai 1989 murea în București, la vârsta de 95 de ani, Papahagi Pompiliu, ultimul descendent dintr-o familie care a numărat cinci frați și o soră. El preluase averea întregii familii - se pare destul de înstărită cândva - și care cuprindea și o importantă colecție de artă. În ultimii ani ai vieții, bătrânul Pompiliu nu a fost în raporturi tocmai bune cu niște veri primari, singurele sale rude directe. Cei doi sunt căsătoriți și au un copil, dar este că simțindu-se din ce în ce mai slăbil și neputincios, bătrânul cade la înțelegere cu familia unui vecin, Paris Sterie, să-i asigure semipensiune (masă de prânz). Ulterior bătrânul îi vinde cu acte în regulă acestei familii casa în care locuia. "Veacul său de singurătate" se încheie în primăvara lui 1989, nemaiapucând să vadă căderea lui Ceaușescu. După ce rudele și-au petrecut mortul la groapă, au vrut să revină în casa vărului lor, dar noul proprietar pusese deja lacăt la ușă. Întrucât bătrânul deținea și o importantă colecție de artă și alte obiecte de valoare, rudele au intentat proces. A urmat o întreagă odisee în labirintul birocratic al instanțelor

de judecată. Cert este că abia în 1991, la 24 aprilie, prin sentința 2309, rudele au câștigat de cauză, iar recursul cerut de părți a fost respins prin sentința din 31 ianuarie 1992. În momentul în care executorul a cerut aplicarea sentinței, familia Paris răspunde că obiectele de artă fuseseră înstrăinate și oferă o recompensă bănească de 145 000 lei incluzând și cheltuielile de judecată. Familia păgubită cere obiectele înapoi sau evaluate la prețul zilei, mai ales că de la Patrimoniul Cultural Național reiese că lucrările de artă nu au fost înstrăinate, ci doar trecute pe numele soției d-lui Sterie, Sultana Paris. Ca să scurteze firul acestei povești, care își derulează episoadele prin sălile pașilor pierduți din tribunale, să spunem doar că dosarul acestui caz este acum în atenția Curții Supreme de Justiție.

Un Brâncuși de 5000 de lei?

Dar unde sunt obiectele de artă? Într-un testament pe care bătrânul Papahagi l-ar fi făcut în 1989 (dar care s-a dovedit nul din punct de vedere juridic),

lucrările din colecția sa erau evaluate astfel: Nicolae Grigorescu, "Peisaj" - 20 000 lei; Nicolae Tonitza, "Turcoaica la Balcon" - 3000 de lei; Theodor Pallady, "Femeie pe bancă", - 1000 lei; Paciurea "Himera pământului" - 20 000 lei. Și așa mai departe... Chiar și la prețurile dinainte de 1989, aceste sume sunt absolut ridicole. Surpriza este însă alta. Mai spre coada listei apare următoarea însemnare: C. Brâncuși "Domnișoara Pogany" - 5000 lei. Devasatoare constatare! Mai întâi acest lucru ar dovedi existența a încă unei copii a acestei celebre lucrări a lui Brâncuși în țară, după cele două atestate. Doamna Sultana Paris, cu care am vorbit telefonic și care a spus că a vândut totul la o gură de metrou, afirmă că acest Brâncuși nu ar fi autentic, ci o copie realizată de Cecilia Stork. Chiar și așa valoarea lucrării este foarte mare. Dar unde se află ea acum?

Îi pasă cuiva de patrimoniul național?

Chiar dacă într-o reevaluare ulterioară lucrarea atribuită lui Brâncuși este estimată la

200.000 lei, problema este alta. Este oare admisibil - dincolo de cazul în speță - ca niște lucrări de artă de o asemenea valoare să nu sensibilizeze instanțele de judecată? Pur și simplu în asemenea cazuri nu are importanță cui aparțin ele, întrucât sunt valori de patrimoniu și locul lor trebuie știut cu siguranță și în permanență. La ora actuală mai sunt ele în țară, sau au trecut de mult granița?

În Occident a fost o întreagă discuție în legătură cu atitudinea unor colecționari care afirmaseră că din moment ce ei sunt proprietarii pot să ducă tablourile sau

sculpturile cumpărate chiar în mormânt. A reieșit că ex-drept patrimonial național cu loare morală care nu permit asemenea abordări. Nici cîținerea în seifuri a unor lucrări de artă de mare valoare, ascunse de ochii admiratorilor, nu e socotită îndreptățită.

Revenind la acest caz, desigur instanța își va spune până la urmă cuvântul, dar și importanța rămâne inventariată exactă a acestor obiecte. Sîntem prea săraci să risipim patrimoniul pe care avem.

ȘTEFAN NICOLAE

Aruncându-și lăuta în cui,

Folkistul Victor Socaciu s-a făcut moșier

● **Pe vremea când ni se pregătea „viitorul de aur”, dl V. Socaciu își făcuse din cenaclul poetului de curte, A. Păunescu, a doua casă. ● După revoluție, și-a descoperit o nouă pasiune: agricultura pe pământul altora...**

Societatea Comercială Pan-Show SRL a fost înmatriculată în Registrul Comerțului sub nr. J 40/1760. La data înregistrării au fost trei asociați. Cap de listă: dl V. Socaciu. Ultimul: dl Mureșanu Alfred-Gheorghe, despre care am aflat că nu este altul decât fiul doamnei Ana

Mureșanu, stea de mărimea întâi în „epoca metalelor prețioase”. Cum a devenit dl Socaciu moșier? Am aflat asta. La ora când C.A.P.-urile se lichidau în grabă, Socaciu a pus ochii pe unitățile din Florești - Stoenești județul Giurgiu, două la număr. Publicitatea s-a făcut prin afișe lipite în punctele „strategice”. În Stoenești, prin anunțuri date în ziarul județean, la Florești. Legi aplicată pe jumătate. Acareturile din patrimoniul fostei C.A.P.-uri au fost cumpărate în totalitate. Pe deasupra ceva pământ, peste 9 ha. Legea 18 a fost ignorată, desăvârșire, cu concursul „organelor” județului Giurgiu D.G.A.A. a găsit „porțița” prin care „Pan-Show” s-a adjudecat suprafața arabilă râvnită. Terenul a fost încadrat în categoria a III-a de fertilitate (Adresa nr. 7 din 17.03.1992). Iată ce ne-a declarat dl ing. Parascu Ilie, președintele comisiei de lichidare a fostei cooperative din Florești: „Tot în adresă a fost stabilit de Direcția Agricolă și prețul metruului pătrat: 7 lei (în zonă, m.p. vindea cu 40 de lei, n.n.). Tot acolo ni se impunea să vedem și instalațiile de irigații. Actul de vânzare-cumpărare nu l-am semnat, din motivele enumerate.”

Primăria comunei a contestat modul cum s-a lichidat sectorul zootehnic din Florești. A făcut-o în cuprinsul memoriului adresat prefectului de Giurgiu, nr. 264/19.03.1993. Memoriul arată cum au fost trase șirurile: „Licitația a fost finalizată de secretarul comisiei de lichidare, în speță contabilul fostului C.A.P., dna Cris Vasilica, angajata firmei „Pan-Show”. Totul se leagă de cine mai are interes să dezlege itele.

„Pan-Show” în instanțele judecătorești. La Stoenești, fir d-lui V. Socaciu (actualmente domnia sa este asociat sine însuși), a cumpărat bunuri ce aparțin de drept d-lui Arion Gh., plus o suprafață de 1,50 ha. Crezându-se că este „stăpân” pe pământul proprietarului de drept, a vădat sentința civilă 1031 a judecătoriei din Bolintin Vale), dl V. Socaciu s-a adresat justiției. Pentru tulburare de posesie. Inculpat: dl Arion. Cum era de așteptat, moșierul-chitarist nu a avut câștig de cauză, nici Bolintin, nici la Giurgiu, sentința Tribunalului județean fiind irevocabilă (dosar nr. 1085). Față de cele de mai sus, așteptăm ca dl V. Socaciu să se întoarcă la prima dragoste.

GEORGE MIRCEA

PRESA STRÂNSĂ DE GÂT

Hârtia de ziar o fabrică numai statul, care o vinde „cum vrea mușchii lui”, pentru că alta nu e. Și dacă o produce scump, o vinde scump. Și dacă nu-i place presa, o vinde și mai scump! Iar presa nu-i place guvernului, pentru că ea nu vrea „să facă frumos”! Dar dvs., stimați cititori, credeți că e bine și e normal fără ziare? I Am rugat colegii de la alte publicații să-și spună punctul de vedere. Și așteptăm și opiniile dvs.

(E. C.)

ANTON UNCU

Vicepreședinte
al Societății R
ROMANIA LIBERĂ

Ar putea fi o măsură economică dacă evoluția prețului hârtiei s-ar putea compara cu cea a prețului oricărui produs de consum de masă. Dar nu poate. Creșterea prețului hârtiei de 191 de ori în 5 ani nu are nici o motivație economică.

Raționamentul este amplu. Nici unul dintre noile cotidiane nu s-a aliniat la politica partidului de guvernământ... Și nici între celelalte cotidiane sau săptămânale nu se găsesc prea multe opinii pro-Ilieșcu sau pro-Văcăroiu. Dacă ziarele ar dispărea mâine, Guvernul și Președinția României ar fi mult mai liniștite. Se uită că în acest caz toate conflictele s-ar consuma în stradă. Ziarele se încăpățânează să reziste cât vor mai rezista, iar cititorii se încăpățânează să le cumpere. Guvernul apasă pe pedala presiunii economice până la fund.

În aceste condiții, libertatea presei, atunci când capătă accente critice la adresa guvernării PDSR, devine clar un risc asumat de ziariști, iar ziarele se află permanent sub spectrul falimentului. Nici un fel de presiune juridică nu a avut efect. Presiunea economică are.

NICOLAE CRISTACHE

Director al ziarului
ORA

Scumpirea hârtiei și nu numai a hârtiei este un efect economic. Pentru ca el să țină teacă politicul este nevoie să cunoaște dinainte păgubașul. Dumneavoastră identificați păgubașul cu presa indepen-

dentă. Presa independentă, dacă e independentă, nu poate fi o țintă politică. Apoi, în presa independentă există ziare cu multă înțelegere pentru problemele guvernamentale. Acestea sunt și cele mai expuse consecințelor scumpirii. Presa antiguvernamentală este foarte puternică din punct de vedere financiar. Rezultă de aici că guvernul a urmărit de fapt să distrugă presa independentă, care-l apără interesul. Ceea ce ar trebui să recunoașteți, este o aberație.

Scumpirea hârtiei, favorizată de condiția de monopol, este consecință incompetenței managerilor fabricii. Monopolul înlesnește delăsarea, birocratia, neprietenia. Guvernul este și el un monopol, al partidului de guvernământ. Sufără de aceleași boli ca oricare alt monopol. Despre asta este vorba. De incompetență. De rea-credință. De rea-voință. De birocratie.

LIVIU MIHAIU

Redactor-șef adjunct
CAȚAVENCU

Prefer să vorbim despre fetele sau despre UFO decât despre buna credință și competența unei echipe guvernamentale conduse de un fost secretar de partid la Comitetul de Stat al Planificării.

Când despre lichidarea presei independente, eu cred că este prea târziu, și oricum, nu merge atât de ușor ca și cu agricultura sau cu flota!

GABRIELA

ADAMEȘTEANU

Redactor șef
22

Astăzi am umblat toată ziua după hârtie, stocul nostru fiind aproape epuizat, și nu am găsit decât câteva oferte la prețuri de 1300 lei/kg

Vă rugăm să explicați cititorilor noștri de ce scumpirea hârtiei cu 36%, începând cu 1 iunie a.c., în condițiile monopolului de stat asupra producției de hârtie de ziar, nu este o măsură economică ci una politică, o tentativă de lichidare a presei independente, având ca efect blocarea accesului la libera informare a publicului.

(TVA + transport) la care se adaugă comisionul. Toate acestea sunt posibile pentru că monopolul Letea ia orice posibilitate de apărare. A existat o hârtie din Moldova pe care acum tipografiile nu o mai primesc. E greu să cumperi hârtie de la Letea chiar având bani. Există o rețea de comisionari cu relații la fabrică, care s-au îmbogățit. Iată cum arată deci, pentru noi, oferta pieței.

Această dublare a prețului nu afectează decât pe cei care trăiesc din vânzarea publicațiilor lor — presa independentă. Aceste majorări continuă la tipografie și hârtie sunt de două luni, dar prețurile publicațiilor, în cea mai mare parte, nu s-au majorat. Acum s-a aflat punctul critic. Se vor scumpi iar populația nu va mai putea cumpăra presa. Asta va face nerentabile publicațiile independente. Așa se omorâă presa independentă!

ALINA MUNGIU

Redactor șef
EXPRES

Guvernul a fost în mod expres rugat de către raportorii Consiliului European să nu mai trateze presa în exclusivitate ca pe o sursă de venit, ci ca pe o industrie prestatoare de servicii indispensabile societății civile.

Din câte se vede, această rugămintă a fost înțeleasă exact pe dos. Rămâne ca atunci când raportorii vor spune că Guvernul sufocă presa independentă, delegația la CE să mai producă un aide-memoire în care să afișăm că nu o sufocă, ci o gâtuie, și că prețul hârtiei nu a ajuns la un milion de lei, ci la șase sute de dolari tonă.

ILEANA LUCACIU

Prim redactor șef adj.
EXPRES MAGAZIN

După cum se știe, președintele Iliescu și premierul Văcăroiu au avut întâlniri cu

reprezentanții principalelor publicații și au promis că vor lua măsuri spre a sprijini presa independentă. Măsurile se văd! Hârtia de ziar s-a scumpit cu 36%. Statul deține monopolul asupra acestui produs și îl folosește pentru a obstrucționa presa independentă. Scumpind dășii hârtia, suntem obligați să scumpim prețul ziarelor. Cititorii care se confruntă cu inflația generală, cu criza economică vor renunța să mai cumpere presa scumpită de Putere, pentru că nu vor mai avea cu ce să o cumpere. Din motive obiective, între o pâine și un ziar, firește vor prefera pâinea. Puterea obține astfel scăderea tirajelor presei independente, iar gazetele sale subvenționate vor rămâne sursele de informare dirijate. Ca pe timpuri! În locul cenzurii, s-a inventat scumpirea hârtiei!

BÔGDAN TEODORESCU

Redactor șef
TINERAMA

Nu este un secret pentru nimeni că în România, materia primă cea mai scumpă din 1989 încoace este hârtia de ziar. De asemenea, nu este un secret pentru nimeni, că presa scrisă este cel mai incomod adversar al puterii. Singura modalitate de micșorare a impactului presei scrise — în condițiile controlului pe care cei ce conduc țara îl dețin asupra televiziunii naționale — este ridicarea prețului acesteia, vizându-se reducerea numărului de cumpărători. Deși, ca finalitate imediată, puterea ar avea de câștigat din anihilarea presei serioase, efectul pe termen lung va fi catastrofal pentru întreaga societate românească. De fapt, germeii acestui fenomen pot fi observați de

acum. Lipsa unor modele, lipsa de decizie, incapacitatea de a decela impostura de adevăr, inerta extrem de mare, incapacitatea de organizare sunt numai câteva boli ale unei societăți din ce în ce mai lipsite de unul dintre principalii formatori de imagine: presa scrisă. Abundența presei de mână a dus și căderea tirajelor presei de analiză sau de informație conduc la dispariția din mâna opiniei publice a celui mai important instrument de interpretare a realității zilnice. Ca și în cazul învățământului, al culturii sau al politicii față de minorități, și în cazul presei puterea și cel din jurul ei dau dovadă de o totală lipsă de responsabilitate față de ceea ce în general este numit viitorul acestei națiuni. Ar trebui să fie foarte clar că oamenii de presă se vor descurca și în acest labirint al hârtiilor și, într-un fel sau altul, o vor scoate la capăt. E de văzut ce vor face cititorii...

IOAN MATEI

Redactor șef adjunct
ZIG-ZAG

La o primă vedere, scumpirea hârtiei poate fi considerată o măsură economică, iar Guvernul dlui Văcăroiu chiar pe această aparență se bazează. Adică presa trambitează de patru ani principiile economiei de piață, în schimb, când îi vine rândul să susțină aceste principii, se revoltă. Într-o țară în care prețul salamului crește de la o săptămână la alta, de ce nu ar crește și prețul hârtiei și manopera din tipografie! Fals! Salamul nu este o instituție națională și nici nu poate suplini informația. Guvernul Văcăroiu știe acest lucru și continuă să dețină monopolul asupra producției de hârtie. Și mai știe că un sistem democratic poate funcționa fără salam dar nu și fără informație. Pe fondul acestor adevăruri, lipsa unor măsuri de protecție a presei — firește într-o societate democratică — nu înseamnă decât hârțuială, cinism, intimidare. Mai cu seamă pentru presa independentă. Și cum independența se traduce prin libertate în gândire și acțiune, suprimarea acestui drept nu poate avea decât substrat politic.

Așteptăm ziua în care vom fi nevoiți să tipărim articolele noastre pe etichetele de Vădcă!

În exclusivitate pentru revista FLACĂRA

O mărturie a șefului contrainformațiilor militare, din timpul lui Antonescu, despre războiul contra Uniunii Sovietice

În perioada celui de-al doilea război mondial, generalul Constantin Ionescu a fost șeful serviciului de informații și contrainformații de pe lângă Marele Stat Major al Armatei Române. De aceea, mărturia sa referitoare la războiul dus de români dincolo de Prut este de o importanță excepțională pentru istorici. De altfel, stilul lapidar, exact și sintetic al acestor memorii pare a fi de(s) prins din cartea unui istoric.

La Stalingrad au luptat patru divizii românești (Divizia 1 Timișoara, Divizia 18 Gorj - Tirgu-Jiu, Divizia 20 Alba-Iulia, Divizia 26 Craiova), sub conducerea Corpului 6 Armată, comandat de generalul Dragalina. În bătăliile de la Cotelul Donului au participat patru divizii de infanterie, alcătuind Corpul 3 Armată, comandat de generalul Dumitrescu.

Acest manuscris inedit ne-a fost pus la dispoziție de dl. dr. Viorel Ionescu din Ruppolding (Germania), fiul generalului Constantin Ionescu.

La începutul războiului contra Uniunii Sovietice de către Germania, în 1941, conducerea politică a acesteia, care determinase România să se alăture acțiunii germane, nu reflecta la o colaborare operativă cu armata română.

Forțele politice și militare germane doreau numai un sprijin economic cât mai substanțial, iar din punct de vedere militar numai ceea ce ar fi fost necesar pentru asigurarea sputei trupelor germane care urmau să opereze de pe teritoriul României (Moldova și Bucovina).

Pentru a putea afirma, la tratativele de pace, dreptul nostru — câștigat și prin sânge — asupra Bucovinei de Nord și a Basarabiei (cedate prin presiune URSS în vara 1940), conducerea politică a României a pretins Germaniei colaborarea și pe tărâm militar, prin participarea la operațiuni a unor contingente militare române. Germanii au acceptat, în cele din urmă, această condiție pusă de români și ofensiva germană din iunie 1941 s-a declanșat având la extremitatea dreaptă a aripii sale drepte o serie de mari unități române, constituind o „armată”, subordonată corpului de armată german.

Convenția militară respectivă prevedea că, după ocu-

s-au pierdut timp, materiale și multe vieți omenești. Pe timpul cât au durat luptele pentru Odesa, grosul forțelor germane de la aripa dreaptă a frontului — între care erau încadrate și trupele române destinate de la început să coopereze cu germanii la Est de Nistru (corpul de munte și corpul de cavalerie) — au continuat cu succes ofensiva spre Est până dincolo de Nipru. Unitățile române au fost îndreptate spre Crimeea, operând spre Sevastopol și strâmtoarea Kerch de la Marea de Azov.

În primăvara anului 1942, ofensiva germană a continuat, reușind să împingă frontul la extremitatea arpiii drepte, până în apropierea Donului, spre stepele Calmucă și Caucaz. Deși trupele sovietice se retrăgeau mereu, rezistența lor se accentua totuși și înaintarea frontului german era tot mai puțin spectaculoasă. Lungimea frontului și pierderile de tot felul, mereu crescând, au început să provoace lipsa de efective încă de la începutul verii. În fața acestei situații conducerea germană a făcut din nou apel la ajutorul efectivelor militare române. Angajată tot mai serios în acțiunea de cooperare și sprijin a forțelor germane

Major Român a cerut Comandamentul Superior German, între altele, satisfacerea obligatorie a următoarelor două desiderate de extremă importanță pentru ca marile unități române să-și poată îndeplini cu succes misiunile de luptă ce urmau să li se încredințeze: A) Frontul de luptă pe Don (unde se întredesecă sectorul cel mai amenințat de o eventuală ofensivă sovietică) să fie prelatat românilor de către trupele germane angajate acolo, la malul de sud al râului, pentru ca între unitățile române și cele sovietice să fie obstacolul serios al râului; B) Comandamentul german să amplaseze pe întreg frontul în care operează trupele române, un număr suficient de mari unități blindate, cu care să se poată face față eventualelor pătrunderi sovietice. Comandamentul german a fost de acord dar nu și-a respectat angajamentul și n-a realizat cele două desiderate capitale pentru a se putea rezista unei ofensive a adversarului. Astfel, frontul de contact prelatat românilor nu a fost apa Donului așa cum se convenise ci, în majoritatea cazurilor, la 3-4 km la sud de râu, pe poziții în pantă urcând spre trupele sovietice, care în retragerea lor din „la ofensiva germană în timpul verii, au avut marea grijă să-și păstreze foarte multe capete de pod, puternic ocupate și întărite, care să poată servi ca bune baze de plecare la un atac, în special cu care de luptă, așa cum s-a și dovedit, cu prilejul ofensivei sovietice de la 19 noiembrie 1943. Nu s-a pus la dispoziție și nu s-a întărit frontul român cu nici o mare unitate blindată și s-a lăsat un sector foarte mare numai cu o divizie blindată română, al cărei aport nu putea fi decât cu totul redus. Ofensiva sovietică de la 19 noiembrie 1943 a dovedit că doleanțele Marelui Stat Major au fost cu totul justificate și nerespectarea lor a sancționat dureros trupele române, care au trebuit să facă față puternicului atac sovietic în condiții de totală inferioritate, ceea ce a avut drept urmare pierderea poziției defensive și foarte mari pierderi umane și materiale. Încă de la primele zile ale lunii noiembrie, Aviația Română de recunoaștere a început să semnaleze zilnic și din ce în ce mai mult afluirea spre Don a numeroase camioane (câte 3000-4000) și care blindate. Numărul excepțional de mare al acestor mijloace lăsa să se bănuiască, fără ezitare, că forțele sovietice pregătesc o operațiune ofensivă de amploare. Deși informațiile au fost transmise regulat Comandamentului Corpului de Armată German din zona respectivă de operațiuni, precum și misiunii militare germane de legătură cu Marele Cartier General Român, aceste organe militare germane n-au putut crede veridicitatea informațiilor respective și n-au luat oricând nu au mai putut lua măsurile de contracarare respective. Mulțimea de care sovietice, neoprite în mod eficace de mijloacele de luptă respective ale apărării și nici de șanțuri sau mine antitanc, pentru realizarea cărora nu s-a dispus de timpul și materialele necesare, a pătruns cu ușurință pozițiile de apărare ale trupelor române. Neexistând mari unități de rezervă, în special blindate, cu care să se astupe golurile și să se combată imediat trupele inamice pătrunse, acestea au fost și au disociat diferitele rezistențe, reușind în cele din urmă să le nimicească sau să le facă prizoniere și să desființeze apărarea de pe Don. Această situație s-a repercutat și pe celelalte sectoare ale frontului român (în Calmucia, Caucaz etc.), unde pătrunderea și desființarea rezistențelor de pe Don au obligat trupele respective să se retragă, de asemenea, (...) La Stalingrad, bătălia s-a pierdut din cauza greșelilor Comandamentului Superior German, care s-a încăpățânat să ducă o foarte grea bătălie de maximă uzură, pentru un obiectiv fără importanță deosebită, tactică și strategică, care putea fi evitat, acceptând o luptă în condiții inferioare de mijloace și teren, în comparație cu adversarul, decizi din considerente de amor propriu să sacrifice oricâte efective umane și materiale, de care dispunea în proporție mai mare.

A consemnat
CONSTANTIN SEVERIN

MĂRTURII STUPEFIANTE !

În 1941, germanii doreau ca românii să participe la cruciada antibolșevică numai cu sprijin economic și fără intervenție armată. Ulterior, s-a prevăzut ca trupele române să-și oprească la Nistru operațiile militare. De ce nu s-a întâmplat așa? Memoriile generalului Constantin Ionescu deschid un dosar secret al relațiilor româno-germane.

pea Basarabiei, grosul forțelor operative române se oprea la Nistru, acțiunea de colaborare cu armatele germane urmând a fi dusă, în mod simbolic, de către corpul vânătorilor de munte și corpul de cavalerie, ceea ce s-a și executat.

În operațiunile la Est de Nistru, trupele germane, care nu întâmpinaseră până atunci rezistențe prea serioase, s-au văzut, prin surprindere, oprite sau amenințate de trupele sovietice care mențineau cu tărie „capul de pod” de la Odesa, la extremitatea dreaptă a frontului german. Nereușind să lichideze această rezistență sovietică amenințătoare cu trupele proprii care se aflau în această parte a frontului, conducerea politică germană a cerut în grabă concursul trupelor române care operaseră și se oprișeră la Nistru, de unde o parte urma să reîntre în garnizoanele de reședință. Dat fiind primejdia pe care o prezenta și pentru români, capul de pod sovietic de la Odesa, cererea germană a fost acceptată și spre sfârșitul verii 1941, trupele române au început operațiunile de lichidare a acestei rezistențe. Ele au durat până la 16 octombrie, când Odesa a cedat. Pentru această comandamentului român angaja nu numai unitățile care operaseră până la Nistru, ci și altele proaspăt aduse din țară. Rezistența sovietică nu a fost just apreciată de comandamentul german respectiv și din această cauză

care duceau greu războiul, conducerea politică română a consimțit la participarea cu maximum de mijloace la operațiunile germane care se desfășurau contra trupelor sovietice. Drept urmare, încă dinspre sfârșitul verii 1942, foarte numeroase forțe române au început să fie deplasate spre SE URSS și să se apropie de Donul superior, stepele Calmucă și Caucaz, unde urmau să intre în luptă și să organizeze o poziție defensivă pe care să se stea pe timpul iernii și să se pregătească ofensiva care se plănuia pentru primăvara 1943.

Frontul încredințat trupelor române era în general acela constituit de Donul mijlociu până la confluența cu Volga (Stalingrad), vestul Calmuciei și creștele munților Caucaz. În iulie 1942 se lichidaseră de către trupele române rezistența îndârjită a forțelor sovietice care se luptau să mențină capul de pod de la Sevastopol. Capacitatea de luptă a unităților române era mai redusă din cauza micșorării la 8 batalioane infanterie și 4 divizioane artilerie a forței de luptă a diviziilor și a dotării mai slabe cu armament antitanc. Trupele sovietice dispuneau de o foarte mare dotare cu care de luptă, între toate marile unități române destinate a intra pe frontul de luptă nu era decât o singură divizie blindată, ceea ce era cu totul insuficient. Pentru a suplini aceste deficiențe, Marele Stat

„CIVITAS MEDIENSIS“ — pământul rachetei moderne

La tăierea panglicii cu ocazia inaugurării Casei memoriale „Hermann Oberth”: dna Erna Roth-Oberth (fiica savantului) și dnul Dionisie Bucur (primarul municipiului Mediaș).

După zece ani de tinere în umbră a descoperirilor și invențiilor neamului românesc, de către „marea savantă” și de către alți „savanti”, iată că a venit momentul să cinstim ceea ce se cuvine și să ne așezăm pe adevăratul loc câștigat cu greu în ierarhia mondială. Un asemenea eveniment s-a întâmplat săptămâna trecută în municipiul Mediaș, cu ocazia sărbătoririi Centenarului savantului Hermann Oberth, părintele rachetei lansate pentru prima dată în lume pe aceste locuri.

În 1935. Cu această ocazie orașul a îmbrăcat o haină de sărbătoare, grație sprijinului multor oameni inimoși și a primarului său, Ing. Dionisie Bucur. Au participat la sărbătoare multe personalități, printre care amintim pe cosmonauții Dumitru Prunariu (România), John Mc. Bride (SUA) și Oleg Makarov (Rusia), prof. Paul Philipp (președintele Forumului German pe țară), prof. dr. Hans Barth (Germania) și dna Erna Roth-Oberth, fiica savantului. A fost un program încărcat,

dar plăcut, la care au luat parte sute de cetățeni, din care amintim deschiderea Casei memoriale „Hermann Oberth”, simpozionul desfășurat în cadrul Școlii de aviație „Traian Vuia”, al cărui comandant, col. Ing. Viorel Andrei, ne-a fost o bună gazdă, conducându-ne pe locurile unde savantul și-a pregătit și lansat rachetele, dezvoltarea plăcii memoriale la Liceul „Shephan I. Roth”, unde Hermann Oberth a fost profesor (împ de 14 ani) și dezvoltarea firmei prin care Școala generală nr. 9 a primit numele savantului. Toate aceste manifestări au fost precedate de altele, care au avut loc cu o zi înainte la Sibiu, unde s-a născut marele inventator și au fost urmate a treia zi de altele, la Sighisoara, unde sărbătoritul și-a făcut liceul.

Tot în cadrul programului dedicat sărbătoririi Centenarului „Hermann Oberth” a fost inclusă și lansarea unui supliment color cu municipiul Mediaș, editat de S.C. „Publicațiile Flacăra”, ocazia la care a participat un grup de redactori la frunte cu George Arion, director general al societății.

Manifestările, legate de centenar au fost urmate și încheiate, timp de 2 zile, de Festivalul-concurs „Pe Mureș și pe Târnave”, organizat de Căminul de rebus și umor „Metamorfoza”. Împreună cu revista „Rebus” și Clubul Tineretului din Me-

Cei trei invitați de onoare, cosmonauții (de la stânga la dreapta): John Mc. Bride, Dumitru Prunariu, Oleg Makarov.

dias. Au avut loc concursuri de compunere, dezlegare, definiții și epigramă. Trofeul „Civitas Mediensis”, la această a VII-a ediție, a fost câș-

tigat de Justin Bușe din Drobeta-Tr. Severin.

ALEXANDRU PASĂRIN ■
Foto:
FLORIN IONIȚĂ ■

Atmosferă de concurs la Festivalul de rebus și umor.

Marele savant român Henri Coandă a botezat, generos, o invenție valoroasă

• „Efectul Coandă” aplicat la electrodrenarea construcțiilor umede devine „efectul Moraru”

Emoționat, deși au trecut aproape trei decenii de prof. dr. Ing. Dinu Ștefan Moraru, academician povestește:

„Am avut sansa să-l cunosc, personal, pe marele Henri Coandă. Tocmai se proiectase la TVR filmul meu documentar privind aplicarea efectului Coandă la asanarea construcțiilor umede, prin electrodrenare (brevet România 57209/16.10.1971). Era în anul 1969. Henri Coandă văzuse, și el, reușitul documentar realizat de studiourile Al. Sahia și fiind interesat să mă cunoască, m-a invitat la Palat, la cabinetul Consilierului de Stat ce era, atunci. Am purtat lungi discuții iar întâlnirile noastre, mai ales cele din casa sa părintească (situată pe bdul Ana Ipătescu, transformată în muzeul Coandă lor, mai apoi, muzeu desființat de către Elena Ceaușescu ca să facă loc ambasadei Nigeriei) imi sunt încă proaspete în minte. El mi-a povestit, odată, despre generozitatea lui Gustave Eiffel care a dat numele de „efect Coandă” invenției sale întinzându-i valoarea și importanța. Fără de mine, generozitatea lui Coandă s-a manifestat prin apelativul de „efect Moraru” pentru invenția mea de bază electro-

Pe panoul situat deasupra, se poate citi: „uscarea construcțiilor umede prin electrodrenare folosind „efectul Moraru”, se accelerează prin combinarea acestei metode cu „efectul Coandă”.

drenarea construcțiilor umede, brevet. România 52093/19.9.1967). El a avut amabilitatea să primească, în propriul său muzeu, instalat lângă panoul cu efectul Coandă, panoul meu despre aplicarea corelată a celor două efecte fizice (vezi foto), la asanarea construcțiilor

umede. I-am dăruit, atunci, și lucrarea mea pe aceeași temă, în manuscris, și, de asemenea, o duză Coandă realizată după desenele mele la București de către Ing. G. Paponi și la Giurgiu de către prof. fiz. Dumitru Manda. Târziu, după moartea savantului, am verificat dacă panoul meu fusese reînscălat în „colțisorul Coandă” din muzeul tehnico prof. dr. Dimitrie Leonida și am constatat, nu cu mare surprindere, că... nu, nu mai există. În definitiv, ce era? Un... biet panou, pe o biată bucată de carton... După insistențe și căutări, panoul a fost găsit într-o stare destul de deteriorată. Aș fi curioș să aflu dacă „colțisorul Coandă” mai există încă... Dar, în ce bun? Oricum, dacă s-ar încerca defăimarea mea ca suferind de... megalomanie din fericire pentru adevărul istoric, anunt că posed, încă, dovezi fotografice din desființatul muzeu Coandă. Nu numai atât, dar am și reușit o demonstrație fizico-matematică unitară a efectului Coandă. În 1977, demonstrație dovedită corectă și care poate sta la dispoziția oricărui cercetător curios.”

A consemnat,
BRINDUȘA NICOLAE ■

Ca să facă rost de bani

Un copil de 12 ani bate toba în mijlocul Bucureștiului

• El mai are acasă 9 frați

În Occident, oamenii cântă sau dansează în mijlocul străzilor pentru bani de pâine sau numai pentru a se distra. Cert este că pe străzile Bucureștiului românii au început să iasă în stradă, cu mic cu mare, cu tobe, flutere sau chitare, cântând din gură sau dansând, dar nu pentru a se distra, ci pentru că le este îngrozitor de foame. Cu mulți dintre aceștia n-am reușit să stăm de vorbă: ei ne-au refuzat, uneori politicos, alteori înjurându-ne. Surprinzător este că acești „actori” de ocazie își fac treaba cu mult talent. Vă prezentăm un caz aparte în „noul” peisaj bucurestean:

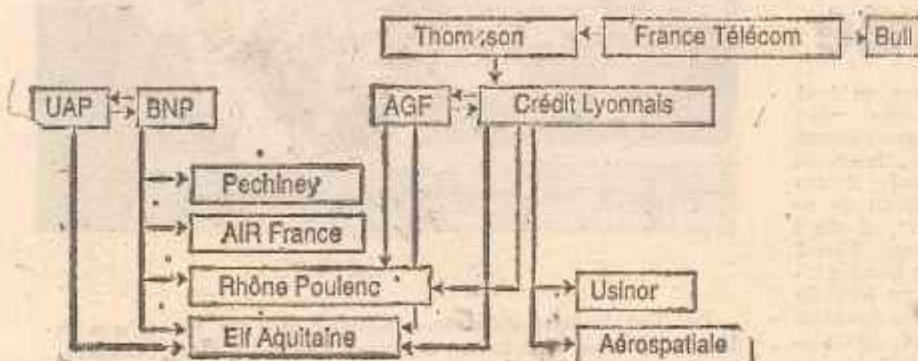
Călin Mihai Radu are 12 ani și nu se mai duce la școală de mai bine de o lu-

nă. El face o gălăgie „de zile mari” cu mai multe tobe în Pasajul Universității, ținând ritmul într-un mod care îi trădează un talent deosebit.

Călin Mihai Radu: De la tata am învățat să bat la tobe. El e baterist, dar nu cântă nicăieri, dar dacă se ivește vreo nuntă, se duce cu formația și cântă. Am început să bat la tobe de o lună, pe stradă. Tata mi le-a dat, să mai câștig un ban. Câștig cam 10.000 — 15.000 de lei pe zi. Acasă mai am nouă frați. Cel mai mic are trei luni. Eu sunt cel mai mare. Mama e casnică, tata lucrează la fabrica de bere „Rahova”, e strungar. Bani pe care îi câștig îi duc pe toți acasă la părinți, eu nu mi cumpăr nimic. Când o să fiu mare, vreau să mă fac baterist. Cred că am talent. Cânt numai în Pasajul Universității, pentru că aici se adună lume mai multă. Cu poliția mă descurc, ei vin și mă opresc din cântat, pe urmă, după ce pleacă, mă apuc din nou și iar se strâng lumea. Mulți imi spun că o bine ce fac, decât să fur. La școală nu mă mai duc o vreme, dar vreau să învăț. Vreau să câștig niște bani mai mulți, pe urmă mă duc la școală.

DAN GHEORGHE ■
Foto:
ELENA GHERA ■

Schimb de "focuri încrucișate"

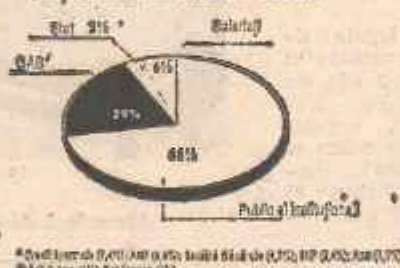
În Franța, puține asemănări sunt între privatizările de azi și cele aparținând primului val (80-88). Mai întâi că peisajul (politic) e total schimbat: Guvernul se bucură acum de o majoritate zdrobitoare în Parlament ca și de o neutralitate aproape binevoitoare din partea președintelui republicii. În schimb, economia, atunci aflată pe curba crescătoare a ciclului, azi suferă. Pentru Edouard Balladur se pune problema de a o susține prin pompare de fonduri către sectorul lucrărilor publice și imobiliare, în timp ce în urmă cu 6-8 ani, sumele rezultate din dezestatizare aveau ca scop ușurarea datoriei statului. Apoi, diferă și ordinul de mărime al rețetelor rezultate atunci față de cea de acum: Guvernul așteaptă de la programul actual de privatizare cam 350 miliarde FF (din care 100 se vor întoarce la buget până la sfârșitul lui '94). Pierzând din strălucire și renunțând în următorii 2-3 ani la câțiva canari echilopi, puterea de stat întoarce spațiile ideologice colbertiste, reintroducând la eliberare.

Un nou capitalism?

La ieșirea din programul de privatizare, în Franța nu vor mai exista societăți bancare sau de asigurări na-

ționalizate. BNP (Banca Națională din Paris), UAP (Uniunea de Asigurări din Paris), Credit Lyonnais, AGF (Asigurări Generale ale Franței) și GAN-CIC au fost sau urmează să fie scoase pe piață. În ceea ce privește societățile industriale, multe din cele privatizabile simbolizau, până nu demult, securitatea națională: Elf Aquitaine — pentru energetică, Aérospatiale și Air France — pentru transporturi mi-

Acionariat al Rhône-Poulenc

* Sursă: Raportul de activitate 1992 al Rhône-Poulenc. ** Sursă: Raportul de activitate 1992 al Rhône-Poulenc.

litare și civile, Snecma și Thomson — pentru apărare. Înțelegem, astfel, că aceste transferuri de active, de la stat către sectorul privat, intervin într-un cadru ideologic

PRIVATIZAȚIUNI BINE DIRIGUITE

nou, al cărui simbol reprezentativ îl constituie independența acordată Bancii Franței.

O incuietore cu multe zăvoare

Pentru a pune societățile privatizate la adăpost de investitorii străini (fie ei chiar și europeni) s-a imaginat o incuietore care să se deschidă numai celor apropiați puterii, nominalizați și posedând alibiuri perfecte: fie atașați al partidului socialist, fie din anturajul lui Edouard Balladur.

Față de „sfășierile” care au însoțit schimbările de majoritate în anii '81 și '88, această nouă împărțire a cărților se face într-o atmosferă relaxată, de quasi-consens. Candidații, ce-l drept, nici nu se îngheșuie să preia o gestiune cum este cea a lui Crédit Lyonnais. De altfel, cel mai mulți dintre președin-

tante, Elitele franceze sunt practic toate trecute cel puțin prin Control Financiar, și își întrețin relațiile în cluburi foarte private.

O strategie de participatii reciproc-avantajoase

Aceste relații amicale se conjugă, bineînțeles, cu cele de afaceri. De altfel, chiar și înainte de privatizare, între unele societăți existau relații de afaceri, uneori incestuoase, precum între BNP și UAP sau Credit Lyonnais și AGF, adesea surprinzătoare pentru o strategie industrială clasică. Se poate admite Credit Lyonnais să fie prezent în Usinor-Sacilor sau Aérospatiale. Dar este mai greu de înțeles ce atracție poate să reprezinte Banque Hervet pentru France Telecom. Privatizabilii recunosc pentru un joc că valeresc nu sunt mai numeroși decât degetele de la o singură mână. Prin Direcția ORA (obligatiuni rambursabile în acțiuni), Air France, chiar și ea, suportă acțiuni deținute de BNP și Casa de Depuneri. Aceste participatii de multe ori reciproce, schizează grupurile de acționari stabili (GAS) ale societăților proaspăt privatizate. Astfel, „nucleul dur” de la BNP este reprezentat de ELF, Renault, Rhône-Poulenc, și Saint-Gobain, în timp ce la Rhône-Poulenc găsim prezente cu participatii pe ELF, AGF, BNP și Société Générale.

Investitori privați, abonați absenți

Aceste „uzine de gaz” nu servesc numai menținerii, chiar și de la distanță, a controlului statului asupra fostelor sale active. Urzeala lor, într-un cerc oarecum restrâns și vicios, relevă totodată și raza mică de acțiune financiară a altor instituții private. În această idee, schema de ieșire pe piață cu aceste „flori” ale industriei franceze este complicată și relevă starea de slăbiciune a capitalismului francez. Este adevărat că sumele aflate în joc nu sunt la îndemâna oricui: 1 la sută participatie la capitalul lui Elf Aquitaine, de exemplu, înseamnă un miliard. Mai mult, s-a cerut membrilor GAS o primă suplimentară de 10 la sută per acțiune Rhône-Poulenc sau 4 la sută pentru o acțiune BNP. Datorită participării foarte difuze din cadrul GAS, nici un membru al acestuia nu poate juca un rol hotărâtor în consiliul de administrație. Dar, participarea la un GAS înseamnă mai mult un prestigiu câștigat decât o investiție financiară pură. Un membru GAS este obligat să conserve o anumită perioadă 80 la sută din titlurile deținute (18 luni pentru Rhône-Poulenc, 21 pentru BNP) și de a acorda un drept de preemțiune partenerilor (valabil trei ani pentru cele două). De aceea, investitorii financiari dornici de afaceri „grase” sunt practic absenți din jocul privatizării franceze. Se remarcă „banda celor patru”: AGF, Credit Lyonnais, BNP și UAP, care alături de participatiile industriale majore, este prezentă, câteodată majoritar, în cele mai multe grupuri de acționari stabili. La participatiile financiare se adaugă intervențiile directe sau indirecte din sectorul imobiliar. Grupuri de talie mondială se află deja sub controlul celor patru mari.

de făcut dacă suntem preocupați tot timpul. Cu cât suntem mai neliniștiți, cu atât emoțiile noastre sunt mai violente și riscă să înăbușe gândirea. Iată două metode care mi-au fost foarte utile ori de câte ori am încercat să analizez problemele mele și să văd faptele „la lumina zilei”:

1. În timp ce mă străduiesc să obțin informații, o fac de maniera ca și cum le-aș aduna pentru altcineva și nu pentru mine. În felul acesta pot să elimin din minte emoțiile și, în consecință, să judec situația „la rece”.
2. Uneori, când cauz datele necesare unei decizii, mă consider a fi un avocat plătit să expună și să apere punctul de vedere contrar. Altfel spus, încerc să adun datele care sunt împotriva mea, ori contra opiniei mele — toate datele contrare dorințelor mele și pe care nu-mi place să le privesc în față.

După aceea, notez negru pe alb argumentele mele și pe acelea ale părții adverse și, în general, descopăr că adevărul se găsește undeva între aceste două extreme.

Iată, în câteva cuvinte, ceea ce eu încerc să explic în acest capitol: nici dumneavoastră, nici eu, nici Einstein, nici președintele Statelor Unite nu suntem atât de inteligenți pentru a putea lua o decizie, atâtea vreme cât nu suntem în posesia tuturor faptelor.

(Va urma)

Traducere și adaptare
MIHAI SANDOIU

CALIN MARCUȘANU ■
După „Investir” nr. 1037

DALE CARNEGIE

Cum să învingem teama
și să începem să trăim

5

Cum se rezolvă o problemă neliniștitoare (continuare din numărul trecut)

Dar ce facem noi, în general? Chiar dacă adunăm niște fapte și niște informații — și Thomas Edison a spus un lucru foarte serios și exact: „În nouă cazuri din zece, omul va recurge la un expedient pentru a evita efortul de a gândi” — deci adunăm noi fapte, dar alergăm doar după acelea care seamănă bine cu ceea ce avem în cap și le ignorăm pe celelalte! Nu vrem să cunoaștem decât faptele care pot justifica acțiunile noastre — cele care se potrivesc cu dorințele și gândurile noastre și întăresc opiniile noastre preconcepționale. Totul se întâmplă precum spunea atât de bine André Maurois: „Orice este în acord cu dorințele personale ne apare ca adevărat. Tot

ceea ce este în dezacord cu ele ne „nervează”. Să ne mai mirăm atunci de dificultățile pe care le avem în rezolvarea problemelor? Să fi uitat că nu putem rezolva o problemă de aritmetică dacă plecăm de la ipoteza că doi ori doi fac cinci? Totuși, există stăpîni oameni care transformă existența lor și a altora într-un veritabil infern, pur și simplu pentru că ei continuă să afirme că doi ori doi fac cinci — sau poate chiar cinci sute! Ge-ar trebui să facem pentru a nu cădea în aceeași greșală? În primul rând, să gândim „la rece”, îndepărtând orice emoție și să stabilim faptele într-o manieră imparțială și obiectivă. Acest lucru nu este deloc ușor

Albert V. Ignatenko susține:

Civilizațiile cu care sunt în contact mi-au dezvăluit cauzele și leacul cancerului

● **Ele mi-au indicat să dezvolt psihoenergogugestia ca știință**

Maestrul academician Albert V. Ignatenko s-a născut pe 4 martie 1943, într-o localitate din Ucraina. A absolvit facultatea de pedagogie și de psihologie, specializându-se în medicină. De peste trei decenii, dovedind calități psihofizice excepționale, acad. Albert Ignatenko și-a orientat întreaga activitate, întreaga viață pentru dezvoltarea și perfecționarea aptitudinilor sale paranormale. Considerat de către marii specialiști ai lumii un fenomen, un om dotat cu puteri "supranaturale", domnia sa a ținut să dovedească, timp de 25 de ani, predând

Este o instituție privată, înființată la 12 octombrie 1993, având, deja, 18 filiale în țări ca: Elveția, Germania, S.U.A., Thailanda etc.

După excelentul spectacol de parapsihologie desfășurat duminică, 29 mai, la Sala Palatului, maestrul academician Albert V. Ignatenko a oferit, în exclusivitate, un interviu pentru revista Făcarea:

- Maestre, ca om de știință, v-ați ocupat, ați cercetat, v-ați preocupat explicarea riguroasă științifică a fenomenelor paranormale, a capacităților dv. feno-

metode pedagogice care să-mi permită ca, în cel mai scurt timp posibil, să pregătesc parapsihologi capabili să practice, în diferite domenii: medicină, psihologie, pedagogie. În absolut toate domeniile, știința noastră poate fi utilă. De exemplu, un lăcătuș este capabil ca, prin psihoenergoholografie, să restructureze oțelul, obținând un material diferit, de o calitate superioară. Bucătarul poate încălca cu energie mâncarea ce va deveni vindecătoare. Gândirea este materială. Dacă gospodina gătește cu suflet, spontan, fără să fie conștientă, încălca cu energie bucatele care vor fi, întotdeauna, gustoase și sănătoase. Oamenii de afaceri pot prevedea rezultatul afacerilor antamate.

- Cum reușiți să câștigați încrederea oamenilor, cum îi convingeți să urmeze cursurile școlii dv?

- Atragerea elevilor în aceste școli nu este o problemă. Despre direcția psihoenergogugestiei am publicat peste o mie de lucrări științifice, în presa noastră și peste hotare. Am realizat 15 filme la televiziune numai în țara mea. Întreaga mea viață m-am străduit să fiu prieten, să cunosc toate celelalte școli din acest vast domeniu. Fiind un om foarte credincios, Dumnezeu m-a ajutat să-mi creez o astfel de imagine, căci noi, oamenii, nu suntem altceva decât niște transmițătoare de informație cosmică, imagine care m-a permis să atrag acele suflete curate care trebuie să primească cunoștințe. Timp de 25 de ani, m-am pregătit în domeniul pedagogiei, am căutat să descopăr acele metode optime, intensive. Astfel, eu reușesc ca, în decurs de o săptămână (cât durează cursurile),

să învăț elevii să "prindă" firul bioenergiei, să înțeleagă "directiile" Yin, Yang, să identifice meridianele energetice. Ei vor învăța să se concentreze puternic și eficient, să mediteze și să-și dezvolte atenția. Oferim metode pentru autotrainig, pentru diagnosticare la distanță, depistarea obiectelor la distanță, căutarea celulelor în planuri subtile, pentru hipnoză, sugestie, psihoenergogugestia, psihoenergoholografie, biolocație, psihoprogramare, reglare a propriului bioritm. Oferim metode pentru "reprogramarea" viselor. De exemplu, un om visează că pe o rudă a sa a călcat-o mașina și moare, noi avem posibilitatea ca, rugându-ne lui Dumnezeu, să reprogramăm situația și acel om nu-și va pierde corpul fizic. Cursurile durează 3 ore și jumătate, zilnic, teorie și practică. După prima oră și jumătate, elevul nostru va fi capabil să-și vizualizeze propriile organe, iar după încă o oră, le va "vedea" pe ale celorlalți colegi. 15 minute durează teoria, 40-50 minute este practica. După 7 luni-un an, elevii se prezintă la o nouă serie de cursuri, iar o altă va urma după încă un an.

- De ce credeți că, până în prezent, oamenii de știință nu au descoperit leacul cancerului?

- De ce afirmați acest lucru? Medicamentul este însuși specialistul. Dacă întrebați, veți vedea că nici un doctor nu poate explica de unde vine această boală, care-i sunt cauzele profunde. Pentru că nu cunoaște cauza, de aceea doctorul respectiv nu poate vindeca boala. Este momentul să precizez că 70 la sută dintre elevii mei sunt medici. Ei când pun diagnosticul, vor determina cauza bolii, în primul rând. Poate fi, de exemplu, karma, dar

poate fi și o consecință a relației, a legăturii bolnavului cu planete din anti-lume. Aceste planete transmit nu atât o energie, cât o informație negativă ce determină modificarea structurii celulare și a întregului organism care evoluează, apoi, într-o direcție greșită. Mai există și alte cauze: modul de viață al omului, zonele terestre anormale (rețeaua lui Hartman) și altele. Folosind metoda biolocației, noi am reușit să determinăm o parte dintre localitățile cu influență nefastă asupra sănătății oamenilor. Mulți oameni greșesc gândind că energia lecolește cancerul. Nu, ea numai anesteziază. Informația este singura care vindecă. Contactând civilizațiile mele (noua civilizație, dintre care Sirius și Orion), ele mi-au arătat modul în care apare boala cancerosă, mi-au arătat modul în care informația negativă poate fi înlăturată, modul în care trebuie reprogramată celula respectivului organ atacat de boală. Treptat - treptat, am reprogramat toate celulele. Apoi, am înconjurat respectivul organ cu un bloc de energie care nu va mai permite accesul informației negative. Vedeți, deci, de ce trebuie restructurată întreaga civilizație pământească, de ce am cheltuit eu treizeci de ani ca psihoenergogugestia (termen dat tot de civilizațiile cu care sunt în contact) să devină știință.

A consemnat,

BRINDUȘA NICOLAE ■

Fotografie de ELENA GHERA ■

menale?

- Desigur, de 31 de ani mă ocup de cercetarea propriilor mele posibilități, de capacitățile altor oameni. Majoritatea experiențelor mele s-au desfășurat, alături de specialiști, în institute cum ar fi: Institutul Creierului din Moscova, Institutul de Fizică Atomică din Kiev și în multe alte laboratoare din: Bangkok, Tokio, Budapesta, Philadelphia, Germania. Pe mine mă cunosc destul de bine. Ce mă interesează, este să găsesc acele

menale?

- Desigur, de 31 de ani mă ocup de cercetarea propriilor mele posibilități, de capacitățile altor oameni. Majoritatea experiențelor mele s-au desfășurat, alături de specialiști, în institute cum ar fi: Institutul Creierului din Moscova, Institutul de Fizică Atomică din Kiev și în multe alte laboratoare din: Bangkok, Tokio, Budapesta, Philadelphia, Germania. Pe mine mă cunosc destul de bine. Ce mă interesează, este să găsesc acele

O veste bună! Efectul de seră s-a oprit

Din anul 1991, cele trei gaze cu efect de seră - dioxidul de carbon (gaz carbonic, CO₂), metanul și oxizii de azot - ca și monoxidul de carbon au ajuns la limita inferioară, înregistrându-se, în același timp, o creștere a concentrației oxigenului în atmosferă.

Cercetătorii de la Universitatea din Colorado au observat aceste modificări după erupția vulcanului Pinatubo din Filipine, care a provocat o răcire a planetei cu o umătate de grad. Prima perturbare atmosferică a apărut în Hawaii unde a fost sesizată scăderea concentrației de CO₂, din iulie 1991 și, în același timp, în emisfera de nord a apărut mai mult oxigen.

Degajarea oxigenului și absorbția de CO₂ de către plante au în concordanță cu modificările temperaturii globului, ar creșterea precipitațiilor poate favoriza fotosinteza. Răcirea planetei poate duce la încetinirea descompunerii materiilor organice ale solului (ceea ce provoacă o legătură de CO₂).

Specialiștii în aeronomie, urmărind creșterea metanului, au observat că a început să se

diminuează din 1991, pentru a se opri în vara anului 1992. Într-un climat rece, sursele de metan (zonele umede) ar fi putut încetini degajarea lor. Aceasta ar mai putea fi explicată și datorită faptului că CO₂ scade în măsura în care o parte din monoxidul de carbon provine din oxidarea metanului în atmosferă. Ar putea fi legată însă și de erupțiile vulcanice.

În ceea ce privește zona de nord a emisferei nordice, scăderea CO₂ ar putea fi explicată prin micșorarea stratului de ozon

stratosferic care s-a accentuat după erupția vulcanului Pinatubo. În schimb, la Tropice particulele vulcanice nu au contribuit la distrugerea ozonului.

Diminuarea monoxidului de carbon provine și de la seceta care a fost în anii '90.

Climatologii afirmă că aceste probleme nu vor fi rezolvate în scurt timp, pentru că nu există un cadru global care să permită integrarea acestor fenomene.

MARIA ANTONESCU ■

ÎN VIITOR: MAJORDOMUL ELECTRONIC

Așezat pe fotoliu, în biroul său, omul comandă: "Aprinde gazul, apoi ridică jaluzelele, friptura să fie caldă în jurul orei 21.00, oră la care te rog să pui o casetă cu muzică clasică în aparatul stereo". De la capătul celălalt al firului nu răspunde nimeni, dar cel care a făcut aceste comenzi este sigur că ele vor fi îndeplinite întocmai. Și aceasta pentru că el a comandat totul printr-un computer dotat cu senzori de recunoaștere a vocii, iar cel care a recepționat mesajul este un microrobot care este conectat prin senzori la principalele aparate electrodomestice. Într-un cuvânt, un majordom electronic politicos și eficient, stăpân absolut al apartamentului în absența stăpânilor. Toate acestea nu fac parte dintr-un scenariu SF, ci reprezintă rezultatul unor cercetări în laboratoarele unui centru de calcul vest-european de la Pisa. Specialiștii spun că asemenea "apartamente inteligente" ar putea fi puse la dispoziția unor persoane handicapate care în felul acesta ar putea trăi fără o asistență permanentă. Pe baza unor studii de marketing specialiștii au ajuns la concluzia că și persoane perfect sănătoase ar putea să accepte asemenea dotări. Există însă și opinia că mulți nu vor dori să-și transforme apartamentul într-o navă spațială. Scepticii evocă și posibilitatea producerii unor posibile disfuncționalități, care sunt însă excluse de către specialiști. Pentru dotarea acestui sistem este nevoie de un computer personal dotat cu un software de recunoaștere a vocii și senzori la aparatele care trebuie să preia comanda. Simplu, nu?

ȘTEFAN NICOLAE ■

CE POATE PĂȚI UN TURIST ÎN DIFERITE ȚĂRI EUROPENE?

Care este cel mai bun loc din Europa unde un turist occidental își poate permite să se trateze de un colaps nervos? Care este cea mai periculoasă țară europeană pentru șoferi? Unde este cel mai accesibil să te duci la un dentist sau la un medic de altă specialitate? Răspunsuri la aceste întrebări, utile pentru zecile de milioane de turiști ce își petrec vacanțele, ori călătoresc în interes de serviciu în alte țări sunt conținute într-o broșură editată recent de EUROSTAT - oficiul de statistică al celor 12 țări din Uniunea Europeană, cu sediul la Luxemburg.

Pe lângă informațiile utile doar pentru turiști, broșura conturează un scurt tablou asupra situației economice a țărilor din Uniune, începând prin a spune că în timp ce în Luxemburg există doar 2,6 % șomeri din totalul populației active, în Spania numărul lor este de 21,5%. În rândul spaniolilor sub 25 de ani, numărul șomerilor este de 37,5% - deci mai mult de unul din trei, în timp ce în rândul tinerilor germani, doar 4,9% nu au un loc de muncă.

Studiul prezintă și „scara bogăției” mediilor în Uniunea Europeană: pe primul loc se situează Danemarca cu 24.900 dolari venit per capita pe an, iar pe ultimul loc - Grecia - cu 6.900 dolari.

Dar statisticile elaborate de experții EUROSTAT prezintă și o serie de comparații cel puțin șocante. În Irlanda, de exemplu, este bine, dacă ești călător străin, să te îmbolnăvești de ... nervi, deoarece țara are cel mai mare număr de paturi la mia de locuitori în spitalele psihiatrice - 2,7 locuri - în timp ce în Italia revine ... o jumătate de pat la mia de persoane. În privința conducerii auto, broșura recomandă legarea centurii de siguranță și... deschiderea cât mai largă a ochilor, deoarece Italia a avut 2,68 accidente rutiere mortale în 1991, la 10.000 de locuitori, comparativ cu Olanda - cu 0,92.

Portugalia și Belgia dețin tristul record al celui mai mare număr de accidente rutiere soldate cu răniți: 17,64

Recordul în accidentele rutiere îl dețin, în Europa, Belgia și Portugalia. Șoferii cei mai năbădăroși circulă în Italia.

și respectiv 14,67 la mia de locuitori pe an - fiind la acest capitol „frunțase” pe Uniunea Europeană.

Grecia are un record favorabil: aici se pare că este bine să te îmbolnăvești de dinți, deoarece 4,3 persoane la mia de locuitori sunt medici stomatologi cu diplomă ... Și așa mai departe...

NICOLAE CHILIE ■

Italia

Se propune reciclarea contrabandiștilor

În Italia a fost promulgată legea ce interzice deținerea, fără acte justificative, a oricărei cantități de tutun și țigări ce depășește 15 kg. Legea este menită să combată traficul cu țigări provenite prin contrabandă. Până la intrarea ei în vigoare, 5.000 de napolitani trăiau din negoțul cu țigări de asemenea proveniență. Marlboro și Winston costau în comerțul stradal

echivalentul a 30 de măruri germane cartușul, deci cu 2/3 sub prețul oficial din tutungerii.

Odată cu alegerea unui nou primar, speranțele de mai bine ale micilor negustori s-au spulberat definitiv, deoarece acesta conduce după zicala: „Unde-i lege nu-i tocmeală”.

Contrabandiștii se gândesc cu nostalgie la vremurile bune din trecut,

când între Camorra și reprezentanții puterii domnea o tăcută înțelegere, iar ei erau lăsați în pace. Fostul ministru de finanțe, Rino Formica, prezentase o propunere ca toți micii contrabandiști să fie încadrați în serviciu la stat cu un salariu lunar de 1,5 milioane lire. Planul a eșuat, salariul oferit fiind considerat prea mic.

PAPA DE LA ROMA SE JUDECĂ LA DENVER PENTRU CĂ I-AU FOST ADUSE DAUNE FINANCIARE

atenția și dragostea pe care le rezervă destinului tinerei generații. Desigur, inventivii întreprinzători americani de tot felul au folosit ocazia pentru ca, înaintea, în timpul vizitelor și după aceasta, să vândă zeci de mii de suveniruri: cărți postale, batiste și basmale ori fețe de masă cu chipul papei, busturi mai mici sau mai mari, din ghips sau din diferite metale, șervețele de masă etc., folosind de regulă sloganul Buy a Pope (Cumpărați un Papă). Iată că acum afacerea a luat o turnură ... judiciară. World Youth Day Inc., o organizație creată legal pentru a organiza acest reușit festival, a deschis un proces la Denver împotriva companiei Famous Artists Merchandising Exchange Inc. (FAME), din Canerville, statul Ohio, care a achiziționat toate drepturile de comercializare a produselor și reclamelor legate de acest festival. Datele existente despre proces arată că FAME a acceptat să plătească un comision de 60% din încasările pentru shirt-urile, șepcile, fularile, batistele, busturile și câștile de bere și multe alte suveniruri vândute participanților la festival, promițând că va onora suma de 850.000 dolari. În procesul intentat firmei FAME acuzatorii susțin că aceasta a obținut în timpul vizitei Papei de la Roma profituri de minimum 3,8 milioane dolari și un alt milion de dolari ce urmează să fie încasat ulterior de la diverși parteneri de afaceri, dar a plătit organizației ce a sponsorizat vizita suveranului pontif doar suma modică de 30.000 de dolari.

NICOLAE CHILIE ■

O organizație romano-catolică afiliată la Vatican, care a sponsorizat vizita Papei Ioan Paul al II-lea la Denver, Colorado, în august anul trecut, a anunțat că a deschis acțiune juridică pentru a recupera cota ce i se cuvine, de 850.000 de dolari, pentru vânzarea către o companie de specialitate a dreptului exclusiv de a comercializa doar suvenirurile fabricate și puse în vânzare în timpul prezenței suveranului pontif la Festivalul zilei mondiale dedicate personalității și activității sale. Acest festival a durat cinci zile, a atras circa 160.000 de tineri din 70 de țări, iar punctul său culminant l-a constituit vizita Papei, cunoscut pentru

Gorile turistice

Virungas este o regiune vulcanică împărțită între Rwanda, Zair și Uganda. Ceea ce îi acordă o importanță deosebită este faptul că în această zonă, situată la 2500 - 3000 metri altitudine, trăiește o specie foarte rară de gorile a cărei blană are culoarea neagră sau albastru închis. Spre deosebire de „surorile” lor de la câmpie, a căror culoare este gri, aceste gorile sunt deosebite și prin morfologie și mod de adaptare: au brațele mai scurte, palme mai mari și forma picioarelor diferită. Multă vreme, această subspecie s-a aflat în pericol de dispariție din pricina braconierilor ce le capturau pentru a aproviziona grădini zoologice.

Acest masacru a fost oprit datorită eforturilor zoologului Dian Fossey. Astfel s-au pus la punct trei programe, care odată aplicate, au dus la o schimbare radicală. Primul a fost un program de luptă anti-braconaj. Cel de-al doilea, un program educativ, prin care li se explica agricultorilor ce pericole implică defrișarea masivă. Cel de-al treilea program a avut, însă, cel mai mare succes. Este un program turistic și constă în organizarea de excursii pentru vizitarea gorilelor.

Ele au început să se acomodeze cu vizitatorii. Aceștia sunt aleși cu grijă, fiind obligatoriu un examen medical. Examenul medical a fost introdus după ce în 1988 s-a constatat izbucnirea unei epidemii de rujeolă. Factorul contaminant fusese unul dintre turiști. Vizitatorii nu pot petrece decât o oră în apropierea gorilelor. Cu toate aceste condiții drastice, numărul de turiști este în continuă creștere.

CORA CIOCEANU ■

FRANÇOIS LEOTARD trece în revistă speranțele României

omului, susținerea fermă a trecerii la democrație reală, construcția Europei.

François Léotard este autorul a șase cărți (politice, eseuri), cultură — apărute între 1987—1992) și a numeroase articole în presa franceză și internațională.

EUGEN CHIROVICI ■

A vizitat România, la sfârșitul săptămânii trecute, un personaj important al scenei europene, promotor dinamic al ideii de integrare a continentului, unul dintre cei care „se bat” încontinuu, fără menajamente, pentru „punerea în funcțiune” a Tratatului de la Maastricht în vederea „predării la cheie”, către generația următoare, a Marii Europe. Este vorba despre FRANÇOIS LEOTARD, ministru de stat, ministru al apărării în guvernul Balladur, președinte de onoare al Partidului Republican din Franța al doilea partid al dreptei, ca importanță, după RPR-ul gaullist. Tânăr (născut la 26 martie 1942, la Cannes — a propos de acest Olimp al cinematografului, ministrul este fratele simpaticului și popularului actor Philippe Léotard, cu care și seamănă ca două picături de apă), eficient și pragmatic, cu un bogat — deja — palmares în executiv, legislativ și administrația locală (printre altele ministru al culturii, 1986—1988, în guvernul Chirac), se remarcă prin numărul mare de inițiative care au readus Franța într-o poziție centrală în reglementarea crizelor internaționale. Reperele sale majore de acțiune sunt: apărarea drepturilor

Jocul nuclear al Phenianului

Pe de o parte, autoritățile nord-coreene, în frunte cu Kim Ir Sen, neagă fabricarea sau deținerea de către Phenian a armamentului nuclear; pe de altă parte, Coreea de Nord face totul pentru a se astra controlului din partea A.I.E.A. Ultima săptămână a fost deosebit de încordată. Semnalul a fost dat de directorul A.I.E.A., care, într-un raport adresat secretarului general al O.N.U. Bou-

tros-Ghali, a arătat că Agenția s-ar putea afla în imposibilitate de a verifica măsurile de securitate nucleară în Coreea de Nord, întrucât această țară a refuzat să permită expertilor O.N.U. să ia mostre de combustibil folosit la reactorul nuclear de la Yongbion, pentru a stabili dacă instalația este folosită drept sursă de plutoniu pentru bombe atomice. Îngrijorarea a sporit și

mai mult după ce un satelit-spion american a descoperit pregătiri ale Coreii de Nord în vederea unui test de lansare a rachetelor „Rodong-1”, despre care se consideră că are capacitatea de a lovi importante orașe din Coreea de Sud și vestul Japoniei. Specialiștii consideră că Phenianul ar putea provoca mari pierderi S.U.A. și Coreii de Sud detonând o bombă atomică în momentul lansării unei invazii în sud. În timp ce trupele nord-coreene s-ar îndrepta spre Seul, explozia ar distruge liniile aliate de comunicații asigurând lui Kim Ir Sen un avantaj tactic. În timp ce se crede că state ca India și Israelul s-au alăturat deja „clubului” puterilor nucleare recunoscute, (SUA, Marea Britanie, China, Franța și Rusia), Coreea de Nord va fi considerată stat nuclear „ilegal”, cu toate consecințele care decurg dintr-o astfel de situație. Iată de ce în criza din ultimele zile Statele Unite s-au arătat hotărâte să ceară Consiliului de Securitate sancționarea Phenianului.

Până acum, față cu neregulile nord-coreene în domeniul nuclear Consiliul de Securitate s-a limitat la recomandări, de care Phenianul nu s-a sinchisit deloc. S-a întâmplat așa din cauză că Beijingul a fost mereu împotriva pedepsirii Coreii de Nord, problemă în care și Moscova a avut o poziție ambiguă. Statele Unite n-au propus sancțiuni, pentru a nu risca veto-ul chinez (eventual și pe cel rusesc). Pe de altă parte, nici Japonia, dată fiind constituția ei pacifistă, și nici Coreea de Sud nu ar fi agreat măsuri drastice în contra nord-coreenilor. Acum însă e altceva, se pare că le-a ajuns tuturor cuțitul la os.

Bizuiindu-se pe dorința exprimată de mai multe ori de Kim Ir Sen „de a normaliza relațiile cu S.U.A. cât mai repede posibil”, precum și pe declarațiile recente ale unei oficialități nord-coreene conform cărora „problemele se pot soluționa nu în Consiliul de Securitate, ci prin tratative directe cu Statele Unite”, unii văd în nesupunerea nucleară nord-coreeană o monedă de schimb, sau, și mai pe gleau spus, un mijloc de șantaj, prin care Phenianul vrea să stoarcă de la americani și de la japonezi cât mai mult. Se pare că Statele Unite și Japonia sunt dispuse să plătească prețul cerut.

ION D. GOIA ■

Ungaria după alegeri

Între cele două tururi de scrutin ale alegerilor din Ungaria, viața politică ungurească a fost mai puțin agitată decât era de așteptat, poate din conștiința ungarilor că jocurile erau făcute și că al doilea tur nu putea schimba mare lucru. Mai vădit s-au frământat ungarul de peste hotare, care le-au dat fără întrerupere celor din interior o mulțime de sfaturi și de indicații prețioase. Dar ele n-au avut nici un efect, și astfel cel de-al doilea tur de scrutin a consfințit victoria Partidului Socialist Ungar, care, obținând 54 la sută din locuri, are acum majoritatea absolută în parlament și poate forma și singur guvernul. Se știe însă că P.S.U. ar prefera să-și asocieze la guvernare Alianța Democraților Liberi. În orice caz, Gyula Horn este considerat de aproape toată lumea viitor premier al Ungariei.

Desigur, după cum am arătat și cu alt prilej, cauza principală a reîntrării socialiştilor maghiari în grațiile electoratului o constituie guvernarea proastă și arogantă, timp de patru ani, a dreptei anti-comuniste. În același timp însă, un rol important în acest reviriment socialist l-a jucat, la fel ca și în alte țări din fostul lagăr, nostalgia populației după timpurile când beneficia de o anumită stabilitate a existenței (fie ea și o existență la marginea supraviețuirii) și o siguranță a zilei de mâine (fie ea și o siguranță de coaramă), pe care guvernațiile post-comuniste nu le-au mai putut realiza. Și ungarilor — ca și altor popoare din țările frățești — li se pare că acei care le garantau cândva, sub regim comunist, bucata de pâine, o pot face și acum, când se făurește — chinuit și pătănit — economia de piață. Impresie greșită, firește, întrucât chestiunea ține nu de un partid sau altul aflat la cârmă, ci de sistem. Iar foștii comuniști din țările lagărului, convertiți la reformism și constituiți în partide socialiste, nu mai vor ei înșii să reînvie structurile și rânduielile comuniste.

Prin urmare, în Ungaria, beneficiul populației într-o viitoare guvernare socialistă va să provină nu din scutirea de grija zilei de mâine, așa-ceva într-o economie de piață este practic imposibil, ci dintr-o experiență și un tact politic dobândite într-un timp îndelungat, unite cu învățămintele trase din viața politică a ultimilor patru ani.

Mai este însă o chestiune foarte importantă. După cum se știe, cabinetele de dreapta ale guvernării Forumului au deteriorat relațiile Budapestei cu țările vecine și au tulburat viața internațională prin egitatea problemei minorităților. Socialiștii au dobândit un număr substanțial de voturi tocmai fiindcă s-au distanțat de această atitudine a dreptei. Gyula Horn s-a pronunțat pentru reînnoirea relațiilor de prietenie cu țările vecine și pentru semnarea urgentă a tratatelor cu România, Slovacia și Iugoslavia, declarându-se partizan al intangibilității frontierelor în Europa. Da, însă pretinzând în schimb „respectarea drepturilor” minorităților maghiari în țările respective pe calea autonomiei administrative. Dacă va persista în susținerea acestei condiționări, viitorul guvern socialist va risca să repete, cel puțin într-o privință, greșelile predecesorilor săi.

ION D. GOIA ■

TURNUL BABEL

Suspiciunea inversă...

■ ■ O delegație rusă care a „periat” la Sofia mai tot spectrul instabilităților locale a oferit Bulgariei o „gansă”: aderența la o axă Moscova — Belgrad — Sofia, ceea ce înseamnă că Bucureștiul rămâne în afara combinației; fapt benefic, dar alarmant.

■ ■ Încălzit de răsunătoarea victorie a socialiștilor unguri, Gyula Horn a făcut o propunere care a stârnit o enormă nervozitate la BRATISLAVA: el a oferit prietenie contra garanții pentru minoritatea maghiară din Slovacia. Între paranteze fie spus, această strategie vizează și România și Iugoslavia. Bratislava a ripostat inechivoc: „faptul că politicienii unguri cer autonomie administrativă pentru etnicii lor este inacceptabil”. Scurt, cuprinzător, clarificator.

■ ■ Descompunerea URSS și molesirea bipolarității mondiale a pus mișcarea țărilor nealiniate într-o situație nouă: inamicii și prietenii, interesele și sferele de influență doctrinele și metodele s-au schimbat. Mișcarea nu putea rămâne pe loc deși însăși „nealinierea” ei ar merita să-și schimbe conturul. Oricum, la CAIRO, nealiniții s-au întâlnit, au dezbătut, au câmpănit.

■ ■ Croatul Kresimir Zubak a fost ales președinte al parlamentului noii federații croato-musulmane din BOSNIA. El fi are ca adjunct pe musulmanul Eijup Ganic. Acest prim pas administrativ care pune pe roate un legislativ îndelung comentat, se lovește de pași înapoi marcați de politica de pe teren. Pe teren au loc lupte înverșunate și interminabile. Între timp, la Geneva au fost convocate noi negocieri. Sârbii sunt de acord cu ele, dar nu cedează nimic, iar musulmanii nu sunt de acord și ar negocia, dar altădată, în alte condiții, cu alți parteneri. Dinsul continuă.

■ ■ Consiliul de Securitate s-a decis, după o matură chibzuire, să difuzeze o rezoluție care cere încetarea focului din YEMEN. Între timp, Yemenul de Sud a devenit Republica Democrată a Yemenului, a fost recunoscut de câteva monarhii vecine, iar „focul” dacă va înceta va găsi geografia politică locală modificată. Politica faptului consumat face ravagii pe toate meridianele și se împlinește viguros, în pofida rezoluțiilor principale, democratice și constructive ale ONU.

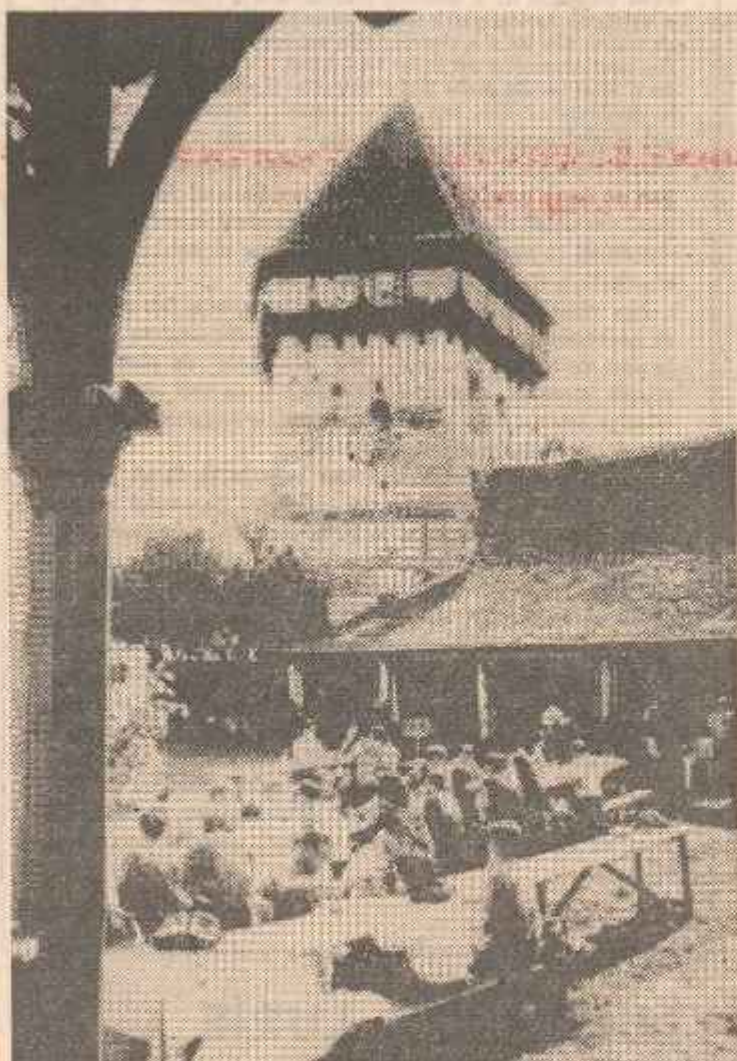
■ ■ KIM IR SEN, conform unei abilități îndelung șlefuită, modifică termenii problemei și schimbă culorile pe tabla de șah. El a afirmat senin și răspicat: „Problema nucleară în Peninsula Coreeană a apărut ca urmare a introducerii de către SUA a armelor nucleare în Sudul Coreii. De aici, pentru a ocupa Coreea de Sud și a suprima republica noastră SUA caută pretextul suspiciunii nucleare față de țara noastră”. Cu alte cuvinte, suspiciunea ar „mărita-o” Seulul, și dacă nu acesta, atunci Washingtonul.

RADU BUDEANU ■

LUMEA LUI LURIE

© 1993 Illustration Copyright by GARY DOW WILSON, N.Y.C., USA
Serbia's President: SLOBODAN MILOŠEVIĆ

**Festivalul a fost sponsorizat cu sute de mii de mărci.
Artiștii români au pretins ca plată suma
de 1 milion lei**

À propos de organizare, am aflat de prin culise, că s-au cheltuit sute de mii de mărci pentru susținerea acestei întâlniri culturale. Numai închirierea avionului, un drum, costă 40 mii de mărci. Față de prima ediție, desfășurată în 1992, când toți invitații au jucat de... plăcere, anul acesta a funcționat principiul: plăcerile se plătesc gras. Astfel, „tariful” a atins milionul pentru prestația artiștilor români. În schimb, cei germani, nu numai că nu au cerut bani, dar au și donat, fiecare după puterile sale financiare, o sumă pornind de la una sută mărci, special pentru a se acoperi din cheltuieli, având în vedere că masa și cazarea au fost gratuite. Am mai aflat și că, pentru pianina achiziționată în vederea concertelor, o piesă rară, valoroasă, dl Schuller ar fi plătit, acum doi ani, tot circa una sută mii mărci... Sătențele, care și-au demonstrat calitățile de bune gospodine, servindu-ne „ca la mama acasă”, au dovedit, la rândul lor, că trăiesc în economia de piață, căzând la pace cu dl Schuller, pentru... 10.000 lei pe zi de persoană. Și, tot așa, ca la noi, în România...

**„Tu aduci, aici, Răul pe pământ
românesc”**

La ediția anterioară, cel ce a rostit speech-ul de deschidere, a fost dl Ludovic Spiess, pe atunci ministrul culturii. În acest an, dl Schuller a anunțat Ministerul Culturii prin secretarul de stat, dl Mircea Tomuș. Nimeni nu a binevoit să onoreze cu prezența „lucrările” festivalului... Lasă că, oricum, nu am simțit lipsa funcționarilor... Mircea Diaconu a fost cel care, alături de primar și de preotul ortodox, și-a dat girul pentru deschiderea festivalului. „Suntem niște nebuni, Frieder, dar vin, căci tu aduci, aici, pentru o săptămână, Răul pe pământ românesc”. Iar primarul, dl Paul Ioan Teodorescu, membru al P.N.T.-C.D., a urât, din tot sufletul: „Căta are șansa să devină un alt Avignon”.

Mircea Diaconu

**Orchestra simfonică din Velbert este dirijată de un
discipol al celebrului Karajan**

Orchestra simfonică a tinerilor din Velbert sună, în șura casei parohiale, mult mai clar, mai profesionist decât cea a elevilor de la Liceul de artă G. Enescu din București, trebuie să recunoaștem, mai ales că germanii nu sunt... muzicieni profesioniști. Sunt doar tineri entuziaști, ingineri, juriști, studenți, medici, care au primit o solidă educație muzicală în familiile lor sau au absolvit cursurile liceului de muzică din orașul natal. Au avut, însă, parte de un dirijor de excepție, tânărul de 33 ani, Klaus Tiemanns, elev strălucit al celebrului Herbert von Karajan. Sub bagheta acestuia, muzica unor mari compozitori ca Beethoven, Grieg și Schubert a căpătat valențe subtile. Pentru a dovedi că arta nu cunoaște frontiere, pianista care a cântat concertul de Grieg este o româncă-maghiară, din Baia Mare, Laura Györfi, în vârstă de 16 ani, un talent de marcă, multiplu premiată la concursuri din țară și din străinătate. Un amănunt interesant este acela că, tinerii muzicieni au abordat acest festival cu toată dăruirea, pregătindu-se zilnic câte trei-patru ore. Încă un amănunt: tatăl unui instrumentist din orchestră, din modestie nu și-a spus numele, este sas, plecat în urmă cu 25 ani din România, iar, în prezent, membru în consiliul local al Primăriei din Velbert...

**Sătul transilvan a fost invadat, după plecarea
sașilor, de țigani**

Cața, situată la circa 60 kilometri de orașul Brașov, era, până la Revoluția din Decembrie, o comună tipic săsească: case solide, cu pereții exteriori vopsiți în culori vii, cu gospodării bogate ascunse în spatele unor imense porți de lemn. Locuiau aici, pe atunci, circa 1.500 sași, aflați în parohia preotului evanghelic (tatăl dlui Schuller). Acum, mai sunt doar...68. În rest, ultimul recensământ atestă că, din totalul de 2446 locuitori (Cața, plus celelalte patru sate învecinate), circa jumătate (1037) sunt țigani, un sfert (687) sunt români, un sfert (654) sunt maghiari. Există circa 1.000 locuințe. Casele săsești care nu au fost atribuite românilor sau maghiarilor au fost ocupate de țigani sau, abandonate, reprezintă, astăzi, ziduri în ruină. Țiganii și-au construit un... carier, de care este indicat să nu te apropii.

**Luminița Mihai Cioabă citește poeziile sale publicate
într-o ediție quadrilingvă**

Direct de la Congresul Internațional al Romilor, desfășurat în Spania, la Sevilla, a aterizat Luminița Mihai Cioabă, aducând cu sine ultimul său volum de „poezie ce a văzut lumina tiparului”. „Rădăcina pământului” a fost lansat pe 15 aprilie, iar poeziile sunt în patru limbi: țigănește, românește, germană și engleză(!). La show-ul țigănesc a cântat formația lui Tudor Pană (restaurantul Athénée Palace, București). Țiganii din sat, nelipsiți, ca întotdeauna, nu au mai avut răbdare ca formația lor preferată să ajungă în șură, locul în care se desfășurau toate spectacolele. Ei l-au asaltat pe cântăreț, silindu-l să-și așeze instrumentele pe larbă și să dea drumul la muzică.

S-au întins hore turbate, pe care nici ploaia torențială nu a fost în stare să le oprească. Culmea este că nemții s-au simțit minunat, dansând desculți în noroi și respirând fum de mititel. Iar dansatoarele țigănci se pierdeau în involburarea fustelor lor multicolore. La sfârșit, pozele cu chipul prințesei romilor căldărari au constituit motiv de păruială pentru fanii de aceeași naționalitate.

Din dragoste de țară,

**Artistul
organ
a Fest**

● Cetatea

Germanii o numesc comună din județul Brașov, suflătească, poetul, actor, Schuller. Domnia sa este reprezentanți ai unor culturi, festival de suflet: „Întâlniri din comună, în fapt o cea o imensă scenă vibrând

**Poantele autohtone n-au
germă**

La „cafeneaua” literară ne-au operat, neobosiți Mircea Diaconu. Cum romanele și poeziile acestei ediții multilingve, ca operele Cioabă, de traducere s-a ocupat germanii au ascultat cu interes, și păcate, nu au reușit să înțeleagă „La noi, când vine iarna” de Mircea

**„Schuller este un
mare patriot
român”**

Iar dl prof. Octavian Nicolae, stabilit la Aachen în 1990 și prezent în țară cu ocazia Congresului germaniștilor români (tradiție reluată după 62 ani de întrerupere), a sosit, parcă, special pentru a ne relata următoarea faptă: „Frieder Schuller a contribuit, din patriotism cred, la cunoașterea României peste hotare. Iată cum, înainte de Revoluție, l-a facilitat pictorului german Wolfgang Herbst, șederea în țară, oferindu-i o legitimație de angajat al echipei sale de filmare și l-a pus la dispoziție chiar și un microbuz drept locuință. Străbătând plaiurile transilvane, pictorul a lucrat cu spor. Lucrările realizate le-a

eni și de artă

Is Frieder Schuller ază a doua ediție lului Cultural Cața

ită s-a transformat într-o imensă scenă

orf (Satul pisicii) și iubesc această insignifiantă
tru că, aici, s-a născut un om de mare puritate
cetățean german, domiciliat la München, Frieder
bil, a dovedit-o în două rânduri, să adune laolaltă
rite: români, germani, maghiari, evrei, țigani într-un
ale în Cața". Timp de o săptămână, casa parohială
ificată și locul de naștere al dlui Schuller, a devenit
muzică, poezie, teatru, arte plastice.

Întelesul

cu citiri din
a Crăciunesc-
au apărut în
ninița Mihai
uller. Invitații
dat, dar, din
din romanul
... Nici expli-

cate în amănunt, acestea nu au
reusit să le stărnească hazul...
Cu farmecul său deosebit,
Mircea Diaconu a povestit cum
a devenit el actor, din pură
întâmplare, caz rămas până
acum unic în satul său natal din
zona musculeană. Ioana
Crăciunescu, sosită direct de la
Paris, a sedus prin aerul său
misterios, prin ținuta sa de
poetă elevată, fină, imponde-
rabilă.

Ioana Crăciunescu

Departe de a putea con-
semna gândurile tuturor
artiștilor prezenți la Cața,
ne permitem să stăm de
vorba și cu doi investitori
germani. Primul, Ion Du-
mitrache, plecat demult din
România, posedă acum
dublă cetățenie: franceză
și germană. Domnia sa are
o singură dorință: „Pentru
a căpăta, cu adevărat,
greutate, festivalul trebuie
organizat într-o localitate
mai „răsărită”, adică mai
cunoscută, o localitate în
care să
nu mai
predo-
mine ți-
ganii și
care să
aibă o
viață
cultu-
ră la
semnif-
icativă”.

„Ar fi bine
ca Festivalul
să devină și un loc
de întâlnire
pentru oameni
de afaceri”

Andreas
Spielder
este un om
de afaceri
din Mün-
chen:
„Festivalul
nu-și va
atinge
scopul dacă nu va deveni
și un loc de întâlnire pen-
tru oameni de afaceri.
România are nevoie de
investiții, zona merită să
fie „ridicată”. Eu am
investit fonduri, în această
manifestare, dar mai bine,
deși nu regret nimic, aș fi
dat bani să se constru-
iască, în Cața, o moară”.

Pentru întâia oară, un avion charter din Düsseldorf aterizează la Sibiu

„În România am fost scriitorul german Frieder Schuller. În Germania sunt scriitorul român Frieder Schuller. Acest fapt îmi convine de minune căci este mult mai „interesant” să fii tratat astfel... Trebuie să recunosc că organizarea festivalului a fost foarte dificilă pentru că eu sunt un foarte prost organi-
zator... Un lucru tot am realizat: am reușit să fac să aterizeze, pentru întâia oară în istoria Sibiului, un
avion nemțesc, tip charter, din Düsseldorf, pe anacronicul aeroport al orașului. Tot de acolo, același
avion pe care l-am închiriat, special, va decola, peste o săptămână, ducând cu ei, oaspeții mei din
Germania”.

„De dor de țară, m-am apucat să editez o revistă”

O prezență încântătoare a
fost și doamna dr. Edith
Konradt, din München. Să pre-
cizăm că doctoratul său este în
filologie. Domnia sa a părăsit
România, împreună cu întreaga
familie, în 1977, pe când era
studentă în anul III, la
Universitatea Babeș-Bolyai din
Cluj.

„M-am născut la Sighișoara,
oraș pe care îl socotesc cel
mai frumos din lume și care îmi
este cel mai drag dintre toate
orașele în care am locuit. De
dor de țară, m-am apucat de o
„afacere” pe cont propriu.
Împreună cu un coleg german,
filolog de meserie, edităm o
revistă lunară, intitulată
„Halbasien” (jumătatea Asiei).
De obicei, are 100 pagini și nu
este ilustrată. Prima parte
conține texte literare, esecistică,
lucrări științifice. A doua parte

Dr. Edith Konradt și Robert Stauffer

este destinată problematicii
istorice și prezentului sud-est
european. Aceasta este partea
cea mai importantă pentru că
nici istoria și nici cultura unor
țări ca România, Ungaria,
Cehia nu sunt suficient cunos-
cute în vestul continentului;
cred că a sosit momentul ca
acest imens potențial cultural
și spiritual să fie perceput la
adevărată sa valoare”.

„Țânțarii din România m-au... dat gata”

Acid ca orice critic care se
respectă, dl Robert Stauffer,
președintele Uniunii Scriitorilor din
Bavaria, ne mărturisește că a venit,
din nou, la Cața, din dragoste pen-
tru Schuller căci, în alte condiții, nu
ar fi conceput să se lase... agresat
de „nemiloșii” țânțari transilvăneni.

„În șură, am descoperit cum s-a născut teatrul...”

Pe Maia Morgenstern am abordat-o după ce
luminile spectacolului „Astă-seară, Lola Blau” de
Georg Kreisler s-au stins. Cabina actriței se afla
într-un șopron, iar machiajul se desăvârșise la
lumina lumânărilor. Pe scena improvizată în
șură, eu cred că am avut o revelație. Am pri-
ceput, în sfârșit, cum o fi început această fru-
moasă nebulie care se numește TEATRU. Cum
o fi fost când frigul era stăpânul scenei, când
câinii lătrau și trebuia să-i acoperi cu vocea ta,
când lumânările se stingeau și când n-aveai de
niciunele în afara căldurii sufletului.

Nu putem încheia fără a menționa, măcar, prestațiile unor trupe ca: META-THEATER din München ce prac-
tică un teatru neconformist, modern, regizorii sunt elevi ai lui Peter Brook. De exemplu, piesa jucată la Cața a
fost transpusă și în limba română, la îndemnul actriței sibiene, actualmente domiciliată în München, Harriet Wolf.
A fost muzică de foarte bună calitate: Studioul de muzică veche București, format din Robert Dumitrescu, cele-
bra soprană Georgeta Stoleru, Anca Iarosevici și Verona Maier, care ne a încântat cu o recentă primă audiere
Carmină Transilvănă; au cântat, altădată, violonistul Cristian Andrei Fătu și pianista Sofia Mihăilescu; a
improvizat, cu măiestrie, la mlez de noapte, maestrul Marius Pop. Au fost expoziții de fotografie, de pictură. S-
au recitat, în multe ocazii, poeme impresionante. A fost o experiență unică, de neuitat, o dovadă de dragoste a
unui român, plecat pe alte meleaguri, față de semenii săi în țară.

Pagini realizate de BRINDUȘA NICOLAE ■ Fotografii de ELENA GHERA ■

Teatrul românesc între export și exil

Teatrul românesc a fost în ultimii ani puntea noastră spre normalitate. Tocmai de aceea, poate, în această avalanșă de schimbări profunde, tot teatrul este cel care se adaptează noilor condiții în mod sincer, profund, și este capabil să își găsească echilibrul în mișcare.

Succesele cu ecou internațional nu au întârziat să apară.

„Un Richard cum nu a mai fost vreodată”

Recent, s-a întors dintr-un turneu în Marea Britanie, trupa Teatrului Odeon, care a susținut în decurs de 18 zile nu mai puțin de 13 reprezentații cu piesa Richard al III-lea, în regia lui Mihail Măniușiu, cu Marcel Iureș în rolul principal.

Piesa se joacă la Teatrul Odeon de un an și jumătate, performanță de necrezut pentru oamenii de teatru occidentali (acolo o piesă nu se joacă mai mult de 30 de ori).

„Richard al III-lea așa cum nu a mai fost vreodată — forțe aprinse, arte marșale, dans, muzică, costume fastuoase dar și periculoase,

pasiune și superstiție” — trău zărele din Marea Britanie.

La întoarcerea acasă, bucuria și emoția erau cu atât mai mari, cu cât turneul a

Marcel Iureș în „Richard III” de W. Shakespeare

fost un debut pentru Odeon. Dl Dabja, directorul Teatrului, ne-a mărturisit: „Suntem o șansă pentru teatrul englezesc, care, se pare este într-o criză, iar teatrul românesc îl poate energiza.

Forța noastră este o forță comunitară, iar spiritul nostru de echipă a impresionat. Vreau să le mulțumesc colaboratorilor mei pentru normalul cu care s-au comportat”.

În urma acestui turneu, criticii de specialitate au afirmat îndubitat: „Teatrul românesc este cel mai bun din Europa de Est!”.

„Nu îmi propun spectacole de export”

Nici nu s-au „adunat” bine de pe drum, că cei de la Teatrul Odeon au și anunțat o nouă premieră: adaptarea după Cumetrele de Michael Tremblay. Ca și în Richard al III-lea, distribuția este numeroasă și valoroasă: Tamara Buciuceanu, Dorina Lazăr, Diana Ghiorghian.

Deci este vorba de prima piesă a celui mai important dramaturg canadian, singu-

Acestea sunt „cumetrele” de la Teatrul ODEON

rul care a avut un impact important asupra vieții politice din Quebec și care a rezistat valorilor de naționalism. Pentru punerea în scenă, dl Petre Bokor s-a întors după 17 ani „de lucru în teatrul canadian, pentru a arăta publicului din țară ce am învățat, ce cunoștințe am acumulat în tot acest timp”. Proiectul este pregătit de doi ani și se bucură de sprijinul Ambasadei Canadei la București. Cele 15 „cumetre” (care au între 19 și 93) vor evolua în premieră chiar la Ziua Națională a Canadei, 1 iulie.

Dl Petre Bokor a declarat: „Dacă aș fi foarte norocos, aș putea realiza în Canada o

echipă de același nivel. Dacă aș avea foarte mulți bani, aș închiria un teatru ca acesta. Dar în nici un caz nu mi-aș putea permite să țin laolaltă atât actori și timp de un an sau doi piesa să se joace cu sala plină!”

Directorul teatrului Odeon, dl Alexandru Dabja, anunțând și alte proiecte, a ținut să adauge că nu își propune neapărat „spectacole pentru export” pentru că rezultatul ar fi un fel de „turism cultural”.

Între exportul de spectacole și „exilul” românesc ce se întoarce, Teatrul Odeon și-a găsit, se pare, echilibrul.

LUCIA ȘTEFANOVICI ■

Media Pro vă propune:

La răscruce între dragoste și moarte

• O dramă tulburătoare pe ecranul cinematografului Scala

La răscruce între dragoste și moarte este povestea unui bărbat care, aparent, s-a realizat atât pe plan profesional, cât și pe plan afectiv, dar care nu poate opta emoțional în favoarea uneia sau alteia dintre cele două femei din viața sa.

Vincent Eastman (Richard Gere) este un renumit arhitect, care trebuie să aleagă între a-și continua viața alături de frumoasa și talentata sa soție, Sally (Sharon Stone), sau alături de la fel de frumoasă și talentată sa iubită, Olivia (Lolita Davidovich). În balanță nu se află numai viitorul și fericirea lui, ci și ale fiicei sale de 13 ani, Meghan (Jenny Morrison), fată de care nutrește o puternică afecțiune. Chiar în clipa în care trebuie să decidă, destinul intră în joc pentru a-i aminti lui Vincent (și nouă) că viața nu poate fi nici proiectată nici controlată, iar neprevăzutul poate aduce consecințe devastatoare și profund ironice.

Povestea originală explorează înfățișându-ne tot ce se petrece în mintea protagonistului după ce acesta devine victima unui accident.

„Vincent și Sally nu au făcut nimic pentru a repara greșelile apărute în relația lor, ceea ce ar trebui să se întâmple în toate căsătoriile” — spune Richard Gere. „El

caută fericirea și nu știe exact cum ar putea să o obțină. El ajunge în cele din urmă să jongleze, pur și simplu, cu viețile a trei femei-fiice sa, soția sa, și iubita. Este în afara oricărui dubiu că el le iubeste pe toate trei și că toate îl iubesc”.

Sharon Stone spune că La răscruce între dragoste și moarte reprezintă „acel moment de criză al individului, când suntem sfâșiati de ceea ce am dori să fim de fapt. Sally simte impactul destrămării familiei ei. Ea îl iubeste necondiționat pe Vincent, pentru că această dragoste a fost inspirată de copilul lor.

Ea trece de la dragostea romantică la cea investită în încrederea acordată familiei”.

Filmările au avut loc în primăvara lui 1993 în Victoria Island, în Vancouver și în casa renumitului arhitect Arthur Erickson, care a fost și consultant în timpul producției.

Pentru a vedea cum se sfârșește această frumoasă poveste de dragoste, Media PRO, vă invită să vizionați filmul „La răscruce între dragoste și moarte” la cinematograful Scala.

ROXANA TOMA ■

La Editura — OVIDIU

Orașul ca un joc de șah

Editura Ovidiu, în colaborare cu editura Du Style, inaugurează noua sa colecție — Science fiction — prin editarea romanului Orașul ca un joc de șah, al englezului John Brunner.

Considerat unul dintre cei mai proeminenți și prolifici scriitori britanici ai literaturii SF, creația sa a fost distinsă cu cele mai importante premii acordate acestui gen dintre care amintim: premiul Hugo, The European SF Convention Special Award, premiul Gigamesh-Spania, premiul Apollo-Franța. John Brunner a fost ales de două ori „Cavaler al lui Mark Twain”.

Despre volumul aflat acum în pregătire la editura Ovidiu, Le Nouvel Observateur notează: „Subiectul este, fără nici o îndoială, cel mai ambițios ales vreodată de un autor de science-fiction”, iar Science Fiction Revue afirmă: „O carte strălucită și primejdioasă”.

Așteptăm cu interes apariția ei pe stândurile librăriilor.

După dispariția primei sale soții, decedată în 1816, după două eci și nouă de ani de căsnicie, John Brunner își revine foarte greu. Cea care a reușit să-l facă să rădă după mulți ani este pictorița chineză Liyi. O întâlnește la Varșovia în 1991, se căsătorește și îi dedică romanul Muddle Earth „pentru că este atât de frumoasă...” — mărturisește autorul.

ADRIANA CHIROVICI ■

Medicina constată, propune, atenționează

Durerile de spate dispar prin automasaj

evralgiile musculare din zona spatelui pot fi turate și prin automasaj. Durerile de acest fel zate de îndelungată ședere la masa de scris sau la un autoturism pot fi înlăturate prin acest tratament simplu. Unealta folosită se vede în fotografie, e făcută din lemn, constând din două bile ce se sc pe un ax metalic și un mâner. Prin masajul cu astă unealtă, se produce un efect asemănător cu realizat prin acupresură.

Aerul din cameră

Dacă aveți dureri de cap, cercetați aerul din cameră. Durerile de cap și accesele astmatice se datoresc frecvent gazelor formaldehidice, emarate de mobilier și covoare. În farmaciile din țări occidentale se găsesc biosenzori, care măsoară încălcătura de formaldehidă din locuință.

Fierul din organism și degerăturile

Femeile care duc lipsă de fier în organism sunt predispuse mai degrabă la degerături. Corpul acestora produce cantități insuficiente de hormoni secretați de glanda tiroidă, hormoni ce au rolul de a stimula metabolismul. Cele de mai sus rezultă dintr-un studiu făcut în SUA. Sensibilitatea la frig se poate atenua prin administrarea unor preparate conținând fier.

Cine mănâncă după ora 24...

Cei care ciugulesc în timpul nopții din frigider, riscă să depună straturi de grăsime pe șolduri, ne avertizează un profesor de nutriție, deoarece alimentele înguritate noaptea se transformă în grăsimi. Deci, după ora 20, n-ar mai fi cazul să mănâcăm.

Pulbere e usturoi

octele terapeutice ale usturoiului, obște cunoscute, sunt incontestabile, lucru dovedit prin eroas. Usturoiul ajută la ierea sângelui, înlesnind irigarea turilor, la reducerea colesterolului grăsimilor. Recent a apărut o realizare în domeniul medicinii ilare. Institutul de geriatrie al ersității din Erlangen-Nürnberg, nania, a elaborat un nou studiu nd folosirea usturoiului. Ca corocetați au fost aleși pacienți de ani, cărora li s-a administrat două ori pe zi, timp de trei luni, reparaat conținând 300 miligrame ere de usturoi de China. S-a contit că celulele care combat și asiază agenții patogeni aliați în nism, au fost mai predispuse să în acțiune în urma curei făcute cu rol, mărind puterea de autore a organismului.

Zâmbetul sănătos

Zâmbetul autentic, neprefăcut, nu pornește de la gură ci de la ochi. El se formează prin mușchii minuscule situați în coada ochilor, stimulan activitatea lobului stâng al creierului. Cercetători științifici din SUA au descoperit că numai zâmbetul autentic ne eliberează de gândurile negative.

Cititul în pat irită nervii

Cei ce obișnuiesc să citească în pat, sprijinindu-se îndelungat, se pot aștepta la dureri în coate, survenite de iritarea nervului ulnar. Avertizarea este dată de profesorul doctor Jürgen Aschoff din Ulm, Germania. În unele cazuri sunt necesare chiar și intervenții chirurgicale.

i întâlnit vreodată cleptomani?

Cauzele pentru care acești oameni fură sunt foarte diverse

● Psihanaliștii le explică

nii o fac din fâcomie, alții pentru facerea unor lipsuri econo- . Unii pur și simplu nu se pot ie, iar câțiva mărturisesc că iori sexuali. „Furtul din maga- este singura crimă pe care te mulți oameni, ce nu au pro- ne cu legea, o comit fără ive aparente”, spune Harry ffer fondator al societății de t. „Sfaturi pentru clepto- i”. Julie Amiri, o mamă de 35 ini, s-a apărut în fața unui tri- al pentru crizele ei de furat prin razine, spunând că numai așa le ajunge la orgasm. „Am simțit a dată orgasmul pe banca din e a mașinii de poliție. După , am dat raile prin magazine în are zi”, a mărturisit ea. Amiri a găsită vinovată și amendată,

dar psihiatrul ei a apărut-o: „Este un caz rar, dar nu este singurul”, a spus dr. Neil Brener. „Un fior sexu- al în timpul furtului apare la unii pacienți. Unii descriu o excitație puternică iar în variantele extreme se ajunge chiar la orgasm”. Brener, care conduce clinici de consiliere a cleptomanilor la Spitalul Charing Cross din Londra, tratează persoane care suferă de cleptomanie patologică. „Sunt oameni care fură din pricina unor probleme psihologice care cuprind de la boli mintale majore ca schizofrenia, până la probleme de moment ca depresunile sau frustrările”. Pacienții lui sunt adolescenți, mături sau octogenari și provin din cele mai diferite straturi sociale. A tratat doctori, polițiști, profesori,

inlmiere și chiar avocați. Deși cleptomania e privită ca un delict feminin, Brener afirmă că statisticele indică ceva mai mulți bărbați cleptomani decât femei. „Este o problemă masivă și are o foarte puternică latură impulsivă” a adăugat el. Cifrele oficiale arată că în 1990-1991, 41.600 persoane au fost găsite vinovate de furt de acest tip, din 84.000 câte au fost inculcate. Magazinele britanice pierd miliarde de lire anual din pricina acestui obicei. O mare parte a pierderii este atribuită hoților profesioniști, pușilor care fură să se distreze sau persoanelor care trebuie să-și finanțeze dependența de alcool sau de droguri. Dar Kauffer susține că o treime din crime sunt comise de persoane cu probleme

psihologice”. „Sfaturi pentru cleptomani”, organizația pe care a fondat-o cu 11 ani în urmă, vine în contact cu 3.000 de cazuri anual și deține o linie telefonică non-stop cu 18 consilieri. „Acești oameni sunt disperati”, spune el explicând că 50 de încercări de sinucidere pe an au loc în legătură cu cleptomania. „Este imposibil de imaginat la ce adâncimi ale disperării ajung unii dintre acești acuzați”, a adăugat el. O femeie de 68 de ani a amenințat că se va sinucide după ce a fost arestată pentru că a furat o plăcintă cu carne. Femeia era vegetariană și avocată bine plătită, putându-și permite oricând să cumpere așa ceva. Dar Kauffer a descoperit că ea trebuie să îngrijească un soț bolnav, că de curând

ți murise fiica, iar fiul trecea prin probleme casnice. Tot Kauffer descrie multe dintre cazuri ca „accidente ale recesiunii” - oameni care o duceau bine și acum și-au pierdut slujba, sau care și-au distrus căsătoria și suferă de depresii, anxietate și bulimie. „Prin însăși natura sa boala mintală este o bizarerie” spune Brener. „Mulți dintre oamenii care fură se cutremură la gândul că ar putea fi prinși. Unii se desconsideră. Se cred răi și nevrednici”. Statul lui pentru toți cei care simt impulsul de a fura este să își dea seama că nu sunt singuri și să ceară sfatul medical și legal al profesioniștilor.

ȘTEFAN NICOLAE ■

VREȚI SĂ FIȚI FRUMOASE?

UN "CONDIMENT" AL FRUMUSEȚII:
CIMBRUL

Cimbrul, originar din țările mediteraneene, este cultivat și în țara noastră încă din secolul al XI-lea. Cimbrul de grădină, numit și cimbrisor sau cimbru mirositor, spre deosebire de cimbrul de câmp, ajunge până la o înălțime de 50 cm, ambele având aceleași efecte curative.

Cimbrul este plantă aromată, mult utilizată la prepararea fripturilor, sosurilor, salatelor, precum și pentru pregătirea murăturilor. De asemenea, este un bun conservant pentru carnea proaspătă. Datorită proprietăților sale antibacteriene, el constituie o perdea protectoare în calea microbilor, carnea păstrându-și frăgezimea.

Datorită proprietăților sale dezinfectante, antiseptice, cicatrizante, dezodorizante, calmante, rubefiante (activează circulația) și astringente, cimbrul este indicat sub diferite forme și în tratamente cosmetice. Se folosește planta cu inflorescențe, recoltată înainte de înflorire.

INFUZII. Pentru tenul seboreic se prepară o infuzie din 40 g cimbru la 1

litru apă, care are un puternic efect astringent. Cu aceasta se lotionează fata sau se aplică comprese, zilnic, timp de 15 minute. În același scop, dar cu efecte mai puternice, se prepară o infuzie din 80 g cimbru la 1 litru de apă. Cu soluția obținută se pot trata rănilor infectate sau se spală mâinile, săptămânal, pentru a le menține suplețe. Pentru a combate seboreea pielii capului se prepară o infuzie din 100 g plantă la 1 litru de apă, cu care se fac loțiuni zilnice. Pentru tonifierea pielii corpului, se fierb 600 g frunze și flori de cimbru într-un litru de apă, se filtrează printr-un tifon și se toarnă în cadă când facem baie.

DECOCTURI. Decoctul, preparat din 30 g cimbru la 1 litru de apă, se recomandă sub formă de gargară, pentru îndepărtarea mirosului neplăcut al gurii. Pentru stimularea creșterii părului, se prepară un decoct din 80-100 g cimbru la 1 litru de apă, cu care se fricționează pielea capului.

TINCTURA. Pentru rănilor din gât și

din gură, se prepară o tinctură, din 50 g cimbru, macerat timp de șapte zile, în 250 ml țuică sau rachiu. Se folosește ca apă de gură (o linguriță tinctură la un pahar cu apă) cu care se face gargară, clătindu-se bine gura.

CATAPLASME. În durerile reumatice, cimbrul, sub formă de cataplasme calde, este foarte eficace. La 0,5 l ulei de măsline se adaugă un pumn de cimbru și se fierbe pe baia de apă. Se strecoară și se unge locul dureros.

Frunzele uscate de cimbru se mărunțesc fin până se obține o pulbere, cu care se freacă dinții, pentru curățirea și albirea lor.

Și pentru că alcoolul este un dușman al frumuseții, trebuie remarcat

faptul că cimbrul este un remediu indicat contra patimei bețel. Se toarnă un litru de apă clocotită peste un pumn de cimbru, se acoperă și se lasă câteva minute. Ceaiul se pune într-un termos și se consumă, din sfert în sfert de oră, câte o lingură plină. Urmează grețuri, vărsături, purgatie și urină frecvente, transpirație abundentă, mare poftă de mâncare și senzație de sete. Rezultatele nu apar imediat, dar cura se va repeta, până când dispare "poftea de alcool". Merită să încerci!

IRINA CIAȘU

CĂLUGĂRIȚELE
ȘI
FITOTERAPIA

Pe minunata vale a Nerei au început lucrările de construcție la o mănăstire cu totul deosebită. Este vorba de un așezământ monastic în care călugărițele, în afară de preocupările specifice ale cinului lor (este vorba de călugărițe ortodoxe) vor avea și o altă preocupare: recoltarea și prepararea plantelor cu proprietăți terapeutice. Zona Nerei (unde se simte influența Mediteranei) este de altfel foarte bogată în floră spontană cu proprietăți tămăduitoare deja cunoscute din bătrâni. Stîind acest lucru, Asociația Christiana din București a avut ideea să propună ierarhilor bisericii ortodoxe înființarea unei mănăstiri în această zonă foarte pitorească și încă "nesticată" de mîna omului. Propunerea fiind acceptată s-a obținut deja acordul oficialităților locale pentru construirea mănăstirii într-un perimetru parcă anume ales - pe un platou înalt, nu departe de

cursul de apă limpede al Nerei. Pentru cunoașterea plantelor cu proprietăți fitoterapeutice, a condițiilor de recoltare și conservare, măicuțele vor face o pregătire specială, în afară de contactul permanent pe care îl vor avea cu persoanele în vîrstă din zonă, care cunosc deja nu numai plantele, ci și locurile unde pot fi găsite. (Ștefan Nicolae).

Rezultatele tragerii la sorți a premiilor
concursului de dezlegări lansat în
revista "Maxi-Skandy" nr. 2
din luna martie 1994

Juriul constituit în cadrul Festivalului-concurs de rebus și umor, ediția a VII-a, ce a avut loc la Mediaș în zilele de 28-29 mai 1994, procedând la tragerea la sorți a declarat câștigători pe următorii participanți la concurs:

Premiul I, de 70.000 lei - Horia-George Ioniță, București;
Premiul II, de 60.000 lei - Dumitru David, București;
Premiul III, de 50.000 lei - Anghel Filipov, Predeal;
Premiul IV, de 40.000 lei - Anca Gaiță, Constanța;
Premiul V, de 30.000 lei - Constantin Petroiu, Moinaști, Bacău;

10 mențiuni a câte 15.000 lei fiecare: 1) Doina Popescu, Constanța, 2) Alexandru Amza, Hârșova, Constanța, 3) Florentin Enescu, Tâncăbești, Sectorul Agricol Ilfov, 4) Domnica Mîndru, Constanța, 5) Corina Dinu, Turnu Măgurele, 6) Manuela Bărbos, Suceava, 7) Adina-Gabriela Secăreanu, București, 8) Mirela Enache, Timișoara, 9) Marius Pătru, Tătărăni, Dâmbovița, 10) Marius Călin, Cluj-Napoca.

Premiile reprezintă suma netă și vor fi trimise prin mandate postale, impozitul și taxele de trimitere suportându-le societatea "Publicațiile Flacăra".

POȘTA REDACȚIEI

Emil Teodorescu - Bacău: Inginerului Constantin Cojocaru îl puteți scrie la adresa, com. Tarcău, nr. 17, jud. Neamț.

Telefonic poate fi contactat la următorul număr 016/17.09.56 (București).

Ioan Băltărește - Oradea: Adresa

care vă interesează este următoarea: dr. Vitali Ciobanu, str. Iuliu Maniu 31-33, bl. A, sc. B, ap. 12, Arad, cod. 2.900, județul Arad, telefon: 057/23.82.76.

P. M. (39 ani) - com. Cernel, județul Arad: Adresa bioenergoterapeutului dr. Vitali Ciobanu o puteți găsi ceva mai sus, în cadrul răspunsului dat dlui Ioan Băltărește.

Pentru a vedea dacă întruniri toate condițiile pentru obținerea unei penali pe caz de boală trebuie să vă adresați

Direcției de Muncă și Protecție Socială Arad, singura în măsură să vă rezolve problema.

Cu regret vă anunțăm că, începând de anul trecut, Comitetul Internațional de Cruce Roșie și-a terminat misiunea în țara noastră. Pentru a obține medicamentul, vă sfătuim să încercați la următoarele adrese: Filiala de Cruce Roșie a județului Alba, oraș Alba-Iulia, str. Decebal nr. 27, cod. 2.500, județul Alba; Filiala de Cruce Roșie a județului

Bihor, oraș Oradea, str. Parcul Traian nr. 10, cod. 3.700, județul Bihor. Din informațiile pe care le-am obținut de la Societatea Națională de Cruce Roșie Română (București, str. Biserica Amzei nr. 29), a reieșit că societățile de Cruce Roșie din lume, timp de doi ani de zile, nu vor răspunde la scrisorile persoanelor particulare. În cazul în care doriți să încercați, mergeți pe vechia metodă pe care ne-ați prezentat-o în scrisoare.

GHEORGHE BARBU

Profesor doctor inginer
PAUL ȘTEFĂNESCU,
autor a peste 20 de cărți
și 300 de articole științifice
publicate în țară și SUA,
Anglia, Germania,
Federația Rusă, practică
oculismul din anul 1947.
El oferă cititorilor noștri
un ghid practic pentru
o călătorie prin
tunelul timpului.

Cum putem intra în legătură cu morții

Ne vizitează ființe din lumea de apoi

• Vă prezentăm în continuare fantasticele cazuri de reîntrupare a unor persoane dispărute cu decenii și secole în urmă dintre cei vii. Experimentele au avut loc în prezența mai multor martori. Stafiile au apărut și "au prins viață" sub ochii lor.

Experiențele lui Lombroso

În opera sa „Hipnotism și spiritism” Lombroso a descris materializarea obținută cu mediumul Eusapia Palladino: mediumul m-a anunțat că îmi va arăta pe mama mea. În semiobscuritatea produsă de o lampă cu sticlă roșie, am văzut detașându-se dintre perdele o siluetă voalată, mică, așa cum era sârmana mea mamă. Ea făcu înconjurul complet al mesei până la mine, surâzându-mi și spunându-mi cuvinte, pe care celălalt le aud, dar pe care eu nu le prind din cauza surdității mele. Emoționat tare, o rog să repete și ea zice: „Cezare, fio mio”, ceea ce mărturisește mă surprinde, căci ea avea mai mult obiceiul să zică în limba lui său venețian: mio fiol. Apoi, la rugămintea mea, ea face din nou înconjurul mesei și îmi trimite o sărutare. În acel moment Eusapia era ținută de cel doi vecini ai săi și de altfel talia ei întrecă cu cel puțin 10 centimetri talia mamei. Mama mi-a apărut din nou, mai puțin distinct, trimițându-mi sărutări și vorbindu-mi în alte 8 ședințe în 1906 și 1907 la Milano și Torino.

Experiențele lui Georges Larsen

Sugdezul Georges Larsen, într-o scrisoare adresată jurnalului suedez „Eko” în 1901, descrie apariția soției

sale Ana, decedată la 24 martie 1899. Fenomenul s-a produs la Berlin, în prezența prințesei Cara-

gea, a contesei de Moltke cât și a altor persoane. Perdelele se desfășură descoperind un spectacol miraculos. Văzurăm o femeie elansată, îmbrăcată ca o mireasă, cu un lung voal alb căzând de la cap la picioare, superb. Părea ieșită din raze de lumină. Am auzit-o pe soția mea! În urmă cu douăzeci de ani o condusesem la altar, vie. Cât era de frumoasă cu voalul pe părul său negru și stătea strălucitoare deasupra capului. Am auzit în jurul meu exclamații de uimire. Ochii mi rămăseseră fixați asupra ființei iubite, până ce perdelele se închiseră din nou.

La numai o clipă după aceea, ea reapăru, așa cum era în casa noastră, se apropie mai mult de mine și se ținu cu brațele întinse și ridicate. Părul său negru făcea cel mai frumos cadru în jurul feței sale; avea acum brațele goale; corpul zvelt era înalt și în-o rochie lungă de un alb ca zăpada. Ea trănea voalul cu ochii ei negri luminoși; eu vedeam expresia ei atât de tinoasă, atitudinea ei. Era soția mea vie, dar abia înțelegă avea o frumusețe și o armonie alături de ansamblu idealizat, pe care nu-l are nimeni o ființă de pe pământ. Murmurai numele ei. Sentimentul unei fete care de neexprimat îl aveam atunci. Ea stătea în fața în cabinet, ale cărui perdele se închiseră. Camera era bine luminată. Asistenții erau calmi și serioși; mediumul a fost vizibil pe scaunul lui în tot timpul apariției. La cererea lui Larsen, soția i-a dat drept amintire o bucată de voal.

Credeți în spiritism?

Două ședințe spectaculoase ale unui celebru medium francez

În anul 1907, astronomul Camille Flammarion a publicat un volum intitulat Forțe naturale necunoscute în care a descris o parte din experiențele sale efectuate în domeniul spiritismului. Printre altele, el a tras și următoarea concluzie: „Se poate admite supraviețuirea sufletului și comunicarea fizică între morți și vii. Toate faptele și observațiile conduc spre aceste concluzii. Spiritele percep altfel decât noi. Ele nu văd, nu aud, nu pipăie”. La rândul său, A. Rochas a adunat în cartea sa Exteriorizarea matricității o sumă de dări de seamă, referitoare la experiențele efectuate cu diferite mediumuri. Printre cei ce credeau în spiritism au fost și numeroși oameni de vază în domeniul științei și literaturii, printre care Edison, Haeckel, Gladstone, Russel.

Eusapia Palladino, un medium faimos din Paris, susținea ședințe de spiritism ieșite din comun. În jurul mesei sunt așezate șase persoane. În câteva minute masa începe să se miște și să se ridice deasupra solului. Perdeaua din spatele Eusapiei se umflă și ajunge până la masă. Se aud lovituri în masă și în podea. Totul se petrece în plină lumină. Mediumul cere să se facă lumina mai mică. Deodată, deasupra capului ei apare o mână mică, ca a unei fetițe de 12 ani. Mâna este albastru, iar forma nu este nici rigidă, nici fluidă. Unul din participanți este tras de păr, iar o mână puternică îi răstoarnă scaunul. O tamburină aruncată pe masă și apucată de unul din cei prezenți, nu a putut fi smulsă din puternicele mâini nevăzute. O armonică a început să cânte singură, clapele fiind apăsate

de degetele nevăzute. O sofa grea se îndreaptă spre medium. Eusapia suflă, și mobila este împinsă la locul ei. Cineva roagă spiritul nevăzut să toarne dintr-o cană apă într-un pahar. Cana se ridică în aer și paharul este umplut cu apă. Toți cei prezenți sunt bulmăciți, tulburați, cu capul zăpăcit, într-o atmosferă ce pare că este încărcată cu electricitate. Eusapia își revine din transă. Este transfigurată. Ochii îi are încercănați, degetele îi tremură, fața îi este trasă. Nu-și aduce aminte de nimic.

Pe rue Carpeaux nr. 123, în apropiere de cimitirul Montmartre din Paris, avea loc o ședință de spiritism. Masa evolua lent prin odaie. Mediumul scria agitat un ordin transmis de un spirit. O lovitură puternică întrerupse încordarea ședinței, după care pe hârtie apăru cuvântul „Pierre”. Cei prezenți au rămas stupefiați, nimeni nu-l

cunoștea. Pe hârtie apăru din nou „Basile, sunt eu Pierre”. Basile Vandeleur își aminti de bunul lui amic Pierre, care s-a sinucis în ziua nunții. Motivul a rămas un mister.

— De ce ai recurs la acest gest, Pierre? — fu întrebat spiritul.

— Pentru că, spăru răspunsul pe hârtie, am venit pe neașteptate la locuința viitoare a soției și am deschiis ușa. Logodnica mea, în care aveam toată încrederea, se afla în pat cu un bărbat. Dar să știți că sufăr cumpănit, cumpănit de tot. Mă arde seeta.

— Ce putem face ca să obțim liniștea de care ai nevoie? — îl întrebă Basile Vandeleur.

— Basile, cumpără o batistă, du-te la mormântul meu și întinde-o pe el, nu înainte de a fi bine udată.

A doua zi Basile a împlinit cererea spiritului lui Pierre. Când a întins-o pe mormânt, în câteva clipe, batista s-a uscat ca și cum ar fi fost pusă lângă foc. De cinci ori a repetat operația, care a avut același rezultat. Când i-a dat foc, batista a ars fără să lase nici cea mai mică urmă de scrum.

AUREL DIANU ■

Stafia îi plângea pe umăr

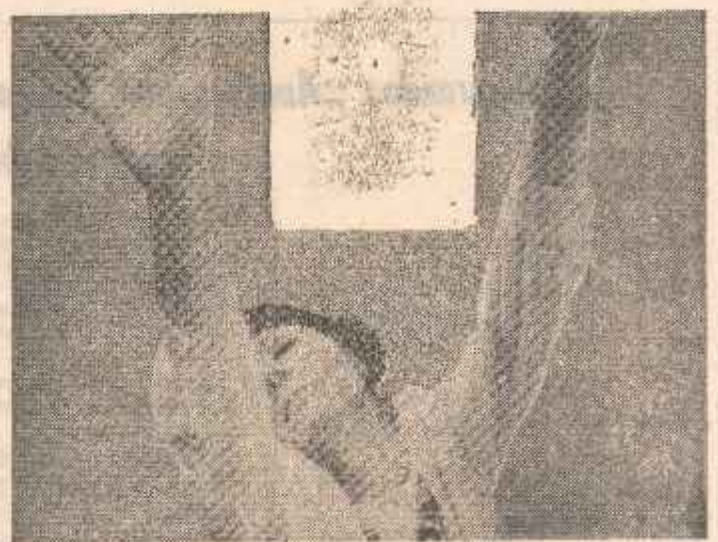
De mai mulți ani, septuagenara Tița Cepoi din satul Bârbol — Dolj trăiește singură. Soțul i-a decedat, iar copiii săi s-au căpătuit prin diverse locuri din țară. Până la ora actuală, viața femeii a fost încununată de multe realizări. Dar n-au lipsit nici neaizurile și chiar unele întâmplări cu conotații stranie. Redăm în continuare o relatare ciudată, trăită pe viu de către Tița Cepoi.

„Pe atunci trăia soțul meu și era puțin după miezul nopții și mergeam cu el la tăiat coci în punctul „Rudărie” din Bârbol. Eu stăteam în car, iar bărbatul meu mergea pe lângă boi. Cum am ieșit din sat, am început să picotesc. Deodată, am simțit cum mă mângăie o mână peste batle. N-am dat importanță, crezând că

este soțul. M-am destepnat de-a binelea și parră simțeam cum mă trec fio în, mi-a ales că soțul era tot pe lângă boi, dar acel cineva mă mângăia nestingherit și-mi plângea pe umăr, șoptindu-mi cu o voce neomenască: „Cât te-am iubit eu pe tine, fată”.

Atunci m-a apucat o frică de moarte și am strigat, mai mult urlând: „Ioane, ve dă-mă, mai ești cineva în car?”. Bărbatul meu, supărat, foc și certându-mă că-mi a de glume, a oprit boii, a aprins felinarul și a scotocit în fan. N-a găsit pe nimeni, dar în acel moment boii au mugit atât de puternic, încât carul era să se răstoarne. Soțul a rămas pe gânduri și n-am mai plecat niciodată la tăiat de coci în puterea nopții.”

ION CEACARU

La vârsta de 7 ani, Denis Chiurtu este cel mai tânăr magician din România

De curând, Denis Chiurtu, născut sub zodia Berbecului, a împlinit vârsta de 7 ani. Deși nu merge la școală și nu scrie și să socotească. Neînd satisfăcut de informațiile pe care le primea la grădiniță, a hotărât să nu mai meargă. Alături de tatăl său, a găsit, până acum, răspuns la toate întrebările care l-au preocupat: De ce este cald corpul omului? De ce se aude inima bătând toc-toc? Cum apare copilul în mămica lui în burtă? etc. Copilul Denis Chiurtu, diferă de ceilalți copii de vârsta lui prin faptul că este deosebit de inteligent. Dacă i se spune să nu facă un lucru, nu-l va face niciodată pentru că pricepe că acel lucru are implicații nefaste, neadecvate scopului pe care și l-a propus. De exemplu: merge la doctor fără rezerve, nu refuză injecțiile și pastilele, merge de bună voie la stomatolog. Tatăl lui Denis se ocupă de mai multă vreme de fenomenele parapsihologice, domeniu în care a obținut rezultate notabile. Din dorința de a face și el ceva leș din comun, Denis a acceptat ca tatăl lui să-i predă câteva numere de iluzionism și magie. Așa că, la această fragedă vârstă, el stăpânește câteva numere de valoare internațională în acest domeniu. Denis poate să prepare, în fața spectatorilor, dintr-o cantitate de apă lăsată la robinet, în mai multe pahare, citronadă

după gustul fiecăruia: Kiwi, Coca-Cola, Orange, Ananas, băuturi ce sunt apoi oferite, spre consum, spectatorilor.

De asemenea, din trei sticle ce poartă eticheta Coca-Cola, acoperite prin intermediul unui cilindru banal de hârtie, gol în interior, el poate să scoată o cantitate impresionantă de alte sticle de Coca-Cola, de capacități diferite: 250 ml, 1 l sau 1,5 l, chiar și cutii de

Magicianul Denis Chiurtu, efectuând un număr în care geamantanul plutește în aer

Coca-Cola. Pentru a demonstra că numărul este curat, poate desface orice sticlă și oferi, în pahare, băutura răcoritoare pentru a fi gustată de spectatori. Când a împlinit 7 ani, Denis a primit drept cadou, de la tatăl său, un număr de magie foarte interesant, de valoare internațională. El poate să facă să plutească un sac plin cu ciment sau mozaic. Denis nu face altceva decât să îndrepte mâinile spre sac și aici intră în joc capacitatea lui bioenergetică. Sacul, fără să fie atins, este ridicat, răscut, învârtit, apropiat, îndepărtat, așezat la locul inițial.

Teatrul Ion Creangă din București și-a manifestat interesul de a-l avea pe Denis în anumite categorii de spectacole. Marian Răica, „Marele Magician”, l-a apreciat și i-a lansat invitația de a participa, la o emisiune televizată. Aceasta a avut loc cu ocazia „Zilei copilului”, la Palatul Sporturilor din București.

Însă, cea mai mare realizare a micului magician este că, începând cu data de 1 iunie, anul curent, este colaborator al Circului Globus din Capitală unde timp de 5-6 minute, își va prezenta cele mai interesante numere din programul său.

GHEORGHE BARBU
Foto:
FLORIN IONIȚA

După 38 de ani de carieră

Benone Sinulescu îi sfătuiește pe tineri să nu se facă artiști

● Această meserie este insuportabilă în perioada de tranziție

După 38 de ani de carieră artistică, vedeta muzicii populare românești — Benone Sinulescu — îl sfătuiește pe tineri să nu se facă artiști, pentru că această meserie a devenit foarte dificilă în vremurile de tranziție:

„N-aș mai îndemna pe cineva să se facă artist la ora asta, pentru că e foarte greu. Ori s-o ia capul, să fii în vârful piramidei, ori dacă ești un artist de mijloc, ai zice să nu te mai apuci de așa ceva. Condiția materială a unui artist depinde în bună măsură de condiția materială a spectatorului. În ziua de azi biletele de spectacol s-au scumpit. Nu se mai umplu să-

lile, cum se umpleau până în 1989. Am trăit momente când eram numai eu cu Maria Ciobanu, sau cu Irina Loghin, ori cu Liana Săra, rolu și umpleam un stadion. Acum nu se mai poate așa: trebuie să aduci o armată de artiști, ca să umpli o sală polivalentă.

Acum văd că e la modă kitch-ul, pe care îl detest, pentru că nu are nici o origine. Până în 1989 cântecele populare erau strînbite în adevăratul lor text, pe care întotdeauna trebuia să-l modifici, chiar cu o zi înainte de a te duce să-l cânti la Televiziune. Pe acest fond s-au născut kitch-urile, cu „moare mama, moare porcul”, și „norma” că ei au venit în prim-plan. Dar eu zic că muzica adevărată tot va rămâne și doresc ca publicul să discerne mai bine valorile și cântecele adevărate.”

La 79 de ani

Gică Petrescu trăiește dintr-o pensie de 100.000 lei

● De curând a înregistrat un compact disc cu 60 de melodii

Născut în 1915 și debutând în muzica ușoară în 1934, Gică Petrescu, vedeta tuturor timpurilor scurse de atunci până azi, a acordat în 1994 un scurt interviu în exclusivitate revistei „Flacăra”:

„Viața mea este activă. Acum o lună am terminat de înregistrat un compact disc cu vreo zecezeci de melodii, deși scriu cu „sapte” în prefix! Acest disc cred că va apărea la începutul lunii iunie. După 15 luni s-ar putea să fac o deplasare în Austria și Germania.”

Artistul vârstnic, dacă nu ar avea niste rude apropiate, numai cu pensia s-ar descurca foarte greu.

„Explozia prețurilor e dramatică. E foarte curios, că dolarul a scăzut, în schimb prețurile au urcat enorm. Am o pensie foarte bună, față de alți pensionari — în jur de 100.000 de lei. Dar la bloc cheltuielile sunt mari, mai ales întreținerea și telefonul.

Mănânc la restaurantul Premiera, Directorul de acolo, un om deosebit, a făcut un avantaj câtorva artiști.

M-am născut în 1915. Debutul l-am avut în 1934. Eu am făcut liceul la Șincai și acolo înghesbasem o mică orchestră, cu un pianist, un violonist, iar eu cântam la un banjo și la o mandolină. Colegii mei de liceu fumau la 14 — 15 ani. Pe Șerban Vodă, pe unde circula tramvaiul 12, pe platforma remorcilor tramvaiului, toți își aprindeau țigări. Îmi spuneau: „Ia, mă Gică, că joacă școală de fete, să arătam că suntem bărbați!” Am rezistat tentației.

Bunul Dumnezeu și muzica mi-au dat elan, după pierderea soției mele, dr. Cezarina Moldoveanu, care, pe lângă soție tubitoare și un om deosebit, era și autoarea a sute de texte cu care am făcut mare succes.

Acasă, mă scol întotdeauna dimineată și îmi fac cafeaua. Este singurul lucru pe care știu să-l gătesc. Nu mi-a plăcut niciodată mâncarea prea sărată sau prea picantă.

Puteam să rămân în străinătate de o mie de ori până acum. Dar am iubit Bucureștiul! Aici m-am născut și sper că acest oraș îmi va recăpăta faima de „Micul Paris”.

DAN GHEORGHE
Foto: FLORIN IONIȚA

Esperando: „Another bad generation” — o palmă pe obrazul rock-ului balcanic

Cu micilele grupuri albino-rosii FLACĂRA

Especially from „Another Bad Generation”

Esperando

Paul Simon

Don Henley

Adrian Sfetcu

27.05.1994

ESPERANDO — () — bas, Dan Haginlu — voce, Adrian Sfetcu — baterie. Niciu Da-

malan — chitară, Andrei Stancevici — clapon). Și-a făcut debutul deschizând Festivalul Rock '93. Fuseseră atunci programate cu 8 minute de Florin Păuș le-a mai datuit încă 7 minute. A fost prima linie pe cartea lor de vizită.

Au semnat apoi un contract cu Electrecordul, pe 2 ani, care s-a concretizat acum cu un prim disc: „Another Bad Generation”.

Liderul grupului Paul Simon, a justificat numele albumului astfel: „Acest album dorim să fie o

palmă pe obrazul rock-ului balcanic”.

Va urma un al doilea disc și mai multe concerte. Unul la început de iunie în fața Casei Poporului. Intrarea va fi liberă. Nu vor cânta la Rock '94 pentru că nu au fost invitați. Organizatorii plătesc, ei invită. Asta este!

Lansarea discului și a casetelor „Another Bad Generation” a avut loc în ziua în care Adrian Sfetcu — Bugsy — baterist, student la Conservator, a împlinit 19 ani. La mulți ani! (R.T.).

Sexul nostru

cel de toate zilele

Bijuterii prinse de penis și clitoris

Tatuajul pierde teren. Cel ce merge cu un nou val se lasă împănăți cu argint, aur și platină. El practică „Body-Piercing”, adică înțeparea corpului. Piercingul a devenit modă, după ce societatea s-a obișnuit cu oameni rași pe cap și tatuati pe tot corpul. Unii afirmă că piercingul ar fi o formă de design. La femei se aplică pe buze, limbă, în sprâncene, pe sfârcul sânilor, pe buric și clitoris, iar la bărbați pe prepuțul penisului și pe testicule. Un bijutier din Berlin are săptămânal peste 20 de clienți-pacienți, care se supun acestui

tratament dorit în trecut doar de sado-masochiști. Șefa de filială a unei bănci müncheneze spune că „e mândră de cerceii pe care îi poartă acolo jos, deoarece o erotizează total”. După ce a fost înțepată, s-a dus la bancă cu picioare-

le crăcănate, dar „supliciu a meritat”. Un bucătar din Berlin poartă 5 inele prinse de penis și testicule, piercingul l-a costat 300 mărci. Nici una din partenerile sale „n-a făcut vreo remarcă deșchijată.”

DROGURI

Fumați... pepeni

În Argentina s-au efectuat o serie de studii prin care s-a ajuns la concluzia că frunzele de pepene pot fi fumate, ele având aceeași aromă ca și frunzele de tutun, dar prezentând avantajul că nu conțin nici un element care să dăuneze sănătății. (A.D.).

Fumatul și urmașii

După ce au fost urmărite, 1500 de femei gravide, cercetătorii germani au ajuns la concluzia că viitoarele mame care au consumat cantități mari de cafea și au fumat, au dat naștere la copii mai mici, iar dacă tatăl este un fumător pasionat, există un pericol sporit de a se naște copii cu malformații. (A.D.).

Cel mai puternic om

În cartea recordurilor, Almanahul Guinness, figurează francezul Eric Robin ca cel mai puternic om din lume. El poate ridica mașini în greutate de 1000 de kilograme, împinge avioane cu 150 de locuri, pe o distanță de 50 de metri și îndoaie cuie de 15 centimetri. La o masă, Robin consumă cel puțin două kilograme de carne și opt sticle de bere. (A.D.).

Accident ecologic

Asupra cartierului Griesheim din Frankfurt pe Main s-a abătut o ploaie galbenă, cauzată de supraîncălzirea unui cazan de reacție la o unitate chimică a concernului Hoechst și eliberarea în atmosferă a unor noxe. Echipa specială ale concernului au lucrat mai multe săptămâni la curățirea și evacuarea de pe străzi a mazăgii și prafului contaminat, înlocuirea pământului din grădini, parcuri și peluze, spălarea acoperișului caselor, a rigolelor cât și a clădirilor de la uși. Locuitorii au fost invitați să-și facă analiza urinei, deoarece materia eliberată în atmosferă (un intermediar folosit la fabricarea vopselelor) s-a dovedit dăunătoare și cu efecte cancerigene. În 1993, în unitățile acestui concern, s-au mai produs alte 12 incidente, mai mult sau mai puțin grave. Ca urmare, un membru al consiliului de conducere s-a pensionat înainte de termen. În urma verificării unui număr de 100 instalații chimice similare de pe raza Landului Hessa, trei sferturi au prezentat deficiențe în sistemul de siguranță și protecție. Locuitorii din vecinătatea fabricii din Griesheim au fost puși sub observație medicală. (I.A.V.).

Un trist bilanț

În unele state din confederația americană (SUA) vânzarea armelor către cetățeanul obișnuit este liberă. Orice persoană, cu alte cuvinte, își poate cumpăra un pistol, un revolver, sau chiar o pușcă au-

tomată. Rezultatul: în fiecare an, în SUA, 35.000 de oameni mor ca urmare a atacurilor banditești, sau a răfuieților în care sunt folosite arme de foc.

Lume nebună nebună nebună...

Inchisoare veselă

La Volgograd, în Rusia, patru hoți au reușit în puțin timp să transforme închisoarea într-o „dolce via”, prin coruperea inspectorilor, bacșișuri și diverse sustrageri. Delincvenții din alte orașe se rugau să fie trimiși în această localitate nenorocită. La început oamenii legii se minunau de „zelul” lor dar apoi s-a descoperit adevărul: localitatea de pedeapsă devenise un loc de recreere. Toți cei corupți au fost arestați. (A.D.).

L-au mâncat

Masaki Sugiyama din Tokyo a crescut de mici doi lei, care s-au împrietenit cu membrii familiei. Totuși, într-o zi, lei și-au ucis și mâncat stăpânul ce uitase să le dea de mâncare. Nu poți avea prea multă încredere în... lei! (A.D.).

Jennie Garth n-are decât 1,65 m dar...

... e un munte de farmec și senzualitate și po departe cea mai dragută din Beverly-Hills.

Cea mai mică, cea mai cuminte, poate cea mai proaspătă mireasă, Fericițul într-adevăr se numește Dan Clark, seducătorul tobar al grupului rock Tongues & Tails. De curând a putut fi vizionată și într-un alt rol decât Kelly Taylor, care a consacrat-o, și anume STAR (1993). De ce nu un portret?

Jennie s-a născut pe 3 aprilie 1972, la Champaign, un mic oraș din Illinois, SUA. Numele său întreg este Jennifer Eve Garth și e unică fiică a lui John, director școlar și a lui Carolyn, profesoară. Insa mai are 8 frați și surori, căci fiecare din părinți aveau câte 3 copii din prima căsnicie. Jennie a crescut în Phoenix, Arizona. În copilărie și-a dorit enorm să devină dansatoare, însă grave probleme de sănătate au forțat-o să renunțe la visul său.

La 15 ani, când mama ei s-a transferat la o școală privată din Los Angeles, toată familia a părăsit Arizona pentru Beverly Hills. Aici, Jennie, se afla la doi pași de Hollywood.

Primi pași în fața camerei de filmat i-a făcut în câteva filme și seriale de televiziune printre care Just Perfect, Growing Pains, Teen Angel Returns (în care Jennie îl avea deja ca parte-

ner pe Jason Priestley) sau A Brand New Family. În 1990 însă Jennie a primit primul său mare rol, cel al lui Kelly Taylor, în Beverly Hills.

Jennie e pasionată de animale. Nu există nici o secundă să-și consacre timpul diverselor asociații care militază pentru protecția animalelor. Pozează doi câini, Sasha și Zack și o pisică pe care a botezat-o Rhody, pentru că ea și Dan au găsit-o în Rhode Island. Visul ei e să mai achiziționeze un purcel, cum a făcut-o Luke Perry, noul animal domestic la modă. Și mai are de când să influențeze un centru pentru animalele abandonate. De menționat, de asemenea, că Jennie face parte din Comisia pentru protecția mediului înconjurător fondată de Al Gore, vicepreședintele Statelor Unite, la care au aderat numeroase personalități ale show-biz-ului american, cum ar fi Tiffany Amber Tissen

(Saved By The Bell) sau Kevin Costner.

În ceea ce privește viața amoroasă, Jennie și-a petrecut multe luni din viață cu actorul John Stamos. Insa în decembrie 1991 a găsit dragostea perfectă alături de seducătorul Dan Clark, 23 de ani. „L-am întâlnit când cânta într-un bar. Am fost bulversată de talentul lui. Ne-am simțit la început foarte atrași unul de altul însă a mândol abia ieșiserăm dintr-o relație destul de lungă. Ne era frică să ne avântăm. Cam așa a început. Eu sunt o perfecționistă și am tendința să iau lucrurile prea în serios, însă el știe să mă facă să râd. Avem o relație foarte pasionată. Ne și certăm, evident. Dar nu ține mult supărarea.

Știu că muzica lui nu prea are căutare acum, destul pentru mine e foarte intensă. Știu că eu dau „greu” din punct de vedere material în acest moment. Dar, cine știe, poate într-o zi eu voi fi la strâmtoare și poate chiar atunci el va înregistra un disc și va putea plăti datoriile... Căpiva m-au avertizat asu-

pra acestui lucru. Știu că Dan trebuie întreținut, dar dacă situația ar fi inversă, dacă el m-ar ajuta, așelorași „grăjuli” îi e-ar părea normal. Nu e corect să consideri bărbatul singurul responsabil cu finanțele. În dragoste, nu asta contează!”

Generoasă deci, Jennie Garth! Și mai ales o companie plăcută! Să-ți alături

înseamnă să-ți împărtășești pasiunile și nu e greu deloc. Dansul, tenisul, natația, echitația, mașinile (în particular un Porsche decapotabil și un BMW) cinema-ul, muzica. (Jennie are în vedere și o carieră de interpretă), nu sunt deloc suplicii.

V-ai făcut o imagine?

Strică poza? Nu cred!

Fred are dreptate în continuare sau tot ce spune e luat ca adevăr incontestabil sau pur și simplu convine de minune audienței imediat apropiate și anume celorlalți doi colaboratori: Richard, fratele primului menționat, având aceiași nume de familie — Fairbrass — și Rob Manzoli, neînruțit cu ceilalți doi decât muzical. I'm Too Sexy îl definea în 1991 și autorecomandarea făcută atunci cu atâta aplomb n-a atras după sine nici cea mai vagă indignare, ba mai mult, i-a lipsit zdravăn de suflitele celor care apreciază genul „happy sound”, foarte îngrijit lucrat, cu instrumentație ireproșabilă. Se dansează încă pe albumul Up căci acel Your Ass la care au renunțat pentru titlatură nu trebuia citit neapărat pentru a fi angrenat. Sex And Travel i-a urmat în același spirit de forță, chef de viață, de distracție sănătoasă și angoase premeditate omise, de care să nu credeți că n-au habar. Hands Up 4 Lovers, recentul single din acest nou album e o dovadă că totul merge O.K!

Hands Up For... Right Said Fred!

Fred și Richard s-au născut la Londra, au învățat singuri să cânte la diverse instrumente, și au constituit propriul grup la începutul anilor '80. Fred, care scrie majoritatea textelor pentru Right Said Fred, e mare fan Lou Reed și Bob Dylan cu care a fost în turnee în '86 și '87. De asemenea a făcut parte dintr-un grup cu singurătate cunoscut multore Then Jerico. Se dă în vânt după automobile, petrece mult timp pentru a-și „lucra” corpul și mai are o pasiune... mâncatul după pofta inimii!

Cât despre Richard, primul său paș în music-business au fost făcând, printre altele, în clipurile lui Boy George, Mick Jagger și David Bowie (vă gândiți cumva la o trăsătură comună celor trei?).

Al treilea „pro-sexy” Rob Manzoli, cântă cu sarg la chitară în circuitul „live”, acompaniind chiar și consacrați cum ar fi renumiții ZZ Top, Captain Sensible sau The

Platters. Rob e de asemenea specialist în gastronomie, tatăl său de origine italiană, a fost unul dintre primii care au deschis restaurante italiene la Londra. Împreună cu Fred e proprietar tot la Londra, al unei sală de fitness, în care veneau să se antreneze cei ce le vor deveni mai târziu managerii ai caselor proprii de discuri. Toată această lume frumoasă s-a reunit la începutul lui '90 și a decis, pentru lansarea grupului, să înregistreze o piesă scrisă ceva mai de mult. De atunci, nici ravagii, dar în nici un caz indiferență. Right Said Fred sunt necesari. Picanți și tonici, dezinvolti și simpatici, oferă zămbind un colac eficient chiar și pentru cei ce știu să însoate.

Dați mare importanță înutului fizice, sau unei maniere „sexy” în general?

Fred: „Ca să arăți bine trebuie să lucrezi într-un centru ca al nostru pentru a-ți aranja trupul. Dacă n-ai posibilitatea, trebuie neapărat să folosești trucuri, să-ți pui umeri, folși de exemplu. Să-ți să-ți povestesci fantasmalele sexuale partenerului. Să te porți atrăgător, să înveți să dansezi insinuant și lasciv.”

Richard: „Să fii sexy nu înseamnă să faci strip-tease la o petrecere. Din contră, dacă ai chelit, de exemplu, nu dispera! Fii genial! Învață să spui glume, să ai haz! Apucă-te de citit, cultivă-te! Pentru că să ai cultură, să fii un bun partener de discuție, e la fel de sexy! În fine, dacă-ți e la îndemână, compune un hit și câștigă mulți bani. Asta te va face mai sexy decât orice altceva!”

Ciar?

Topuri — Radio Contact

TOP 50 — EDIȚIA 21

1. PRETENDERS — I'll Stand By You
2. SYMBOL — The Most Beautiful Girl In The World
3. REEL 2 REAL — I Like To Move It

TOP SLOW & BLUES — ediția 21

1. PHIL COLLINS — A Groovy Kind Of Love
2. SADE — Smooth Operator
3. FOREIGNER — I Want To Know What Love Is

TOP MATINAL — TOP 5 — ediția 22

1. LEILA K. — Glam!
2. MOBY — Move
3. ROBBIE NEVIL — C'est la vie

96.1 FM BUCUREȘTI
92.8 FM PLOIEȘTI
92.0 FM IASI
91.8 FM SIBIU

**radio
CONTACT**

VAZELE

Găsiți cele trei vase identice

1	C	O	L	O	H	A	C		B	A
2	A	M	A	G	I		A	M	O	R
3	S	E	H		O	E	J	E	R	T
4	A	M	A	N	A	S		R	C	A
5	T	O	R	T		T	A	I	A	
6	A	A		S	T	U	P		N	A
7		S	A		V	A	T	A		L
8	M	A	W	A		R		U	N	I
9	A		A	P	I		A	L	U	N
10	C	O	R	A	B	I	O	A	R	A

Dezlegările careului din nr. 22

Echivalente: P; T; B; L; P;
A: CARICATURISTI;
NEVĂZĂTORI; O; N; C;
LICITAT; BARIL; MECANICI;
ARIDITATE; CALITA; CIN;
GA; TERASE; MEA; RS;
SAMARE; PITULAT; MIMI;
AG; T; PANERASE;
TITULARIZATE; ASIA;
ZADAR; LIBERIA; TATAR;
GILORT; SIRETENII; SEA.
Băuturi: SPRIT; MUST;
NECTAR; LEU; APA;

FACUTI; PS; PIC; COC;
SIFOANE; SA; COT; IUBI;
BOCAL; RO; A; EL;
BASAMAC; RACITA; BAR;
E; OL; CRAMA.
Box: TOPĂRCEANU;
ONORARI; L; L; DAPO;
TUT; ENE; ISTETI; R;
ARDEI; AM; AS; O; URS; A;
NECAZ; AIM; TARTOR;
RAM; ARIE; ARENA; AC;
ACETAT.

DULCE

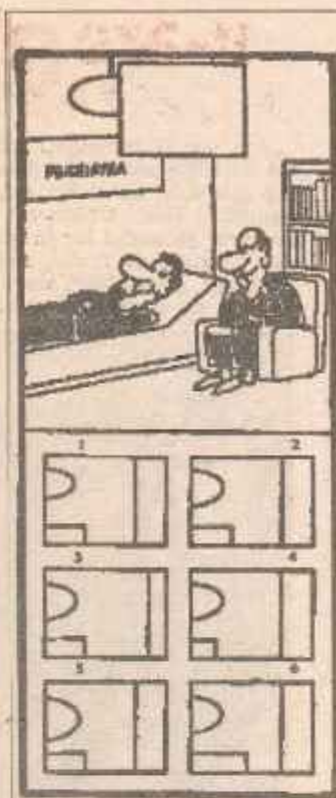
ORIZONTAL: 1) Prăjitură făcută din aluat dospit - Brioșă goală! 2) A duce cu zahărul - Dragoste. 3) Un fel de țambal în China antică - Dulciuri servite la sfârșitul mesei. 4) Fruct exotic cu gust dulce-acrișor - Firmă americană de aparate de radio și televiziune. 5) Prăjitură festivă - A împărți un tort în felii. 6) Asia! - Producător... de miere - Poftim... la savarină! 7) Casă! - Zahăr... pe băț. 8) Cea mai dulce vorbă - A împreuna. 9) Sol de mere mici și roșii - Face fructe... pentru nuga. 10) Prăjitură preparată din aluat fraged.

VERTICAL: 1) Sortiment de înghețată - Umplutură pentru cozonac 2) Dulce (fig.; fem.). 3) De bază în coletării - Gust de pelin. 4) Cap de ogar! - Pseudonim al scriitorului Mihai Gafița - Lichid dulce. 5) Râu în Polonia - Televiziune (presc.) - Ion Barbu. 6) Gura de vărsare a unor fluvii. 7) Produs lactat - Bun - Anda Onesa. 8) Pomi ale căror fructe sunt folosite la prepararea unor plăcinte - Sală mare. 9) Receptiv pentru dulceturi - Dulceata... femellor. 10) Există și una culinară - A mângâia pe cineva cu vorbe dulci.

Dicționar: SEH, API, NTS, NIDA.

CONSTANTIN GRIGORE ■

DETALII

Care dintre cele șase detalii se potrivește în desenul de mai sus?

Pagină realizată de
MIHAI ZGUBEA ■

ACORDURI

Integramă de Mihai ZGUBEA

			TICĂLOȘI	ALERGĂTOARE DE FOND SUCURI	A INSISTA	INFLUENȚĂ	PITIT	ZĂGAZ	VALOARE
			SPECIFIC		DAR	PETE I		A TURTI	
			BUNĂTATE				PESTE DE APĂ DULCE		
			IMBUIȘARE				RUGINIE		
			BUYOLU		PAS... GREȘIT!	CUPĂ			CUȘCĂ
			CU APA						
ORB	IVERSU	OMNIPOTENȚI							
A SE DEBARASA	NATA	PROGRAM							
	CIURURI								
PORC			CALE			INCEPUT DE		ȘMECHER	
MISTRET			FERATĂ			SEMESTRU		(fem.)	
SUPARAȚI			ACVATIC			IN SIRAȘI		CUNOAȘTE	
					IN PIPA		DEȘTEPT		
					INTREG		A MOMI		
TRECERE			GĂRDURI					SE	
DE PIETONI			A DA GREȘ					INCURCĂ	
CUȚI DE LANT								DES	
	SAU	COLINDĂTOARE							
		PRONUME							
		POSESIV							
AFLATE IN		EGUMEN				FLOARE			
STOC I		IN UNGE I				ALBASTRA			
FOARFE						CARIE I			
					LUCRARE				
					AGRICOLĂ				
A SĂLTA					DRUM DE				
					ȚARĂ				

